

Instituția Mashriqu'l-Adhkár

O culegere de extrase din Scrierile lui Bahá'u'lláh și 'Abdu'l-Bahá, Scrierile lui Shoghi Effendi și Scrisorile Casei Universale a Dreptății

Realizată de Departamentul de Cercetare al
Casei Universale a Dreptății

septembrie 2017

Din Scrierile lui Bahá'u'lláh

O, oameni ai lumii! Clădiți case de adorație prin toate ținuturile în numele Celui Ce este Domnul tuturor religiilor. Faceți-le cât se poate de perfecte în lumea existenței și împodobiți-le cu ceea ce este mai potrivit, nu cu imagini și efigii. Apoi, cu bucurie și fericire, aduceți acolo laude Domnului vostru, Cel Mai Plin de Compasiune. Cu adevărat, prin pomenirea Sa ochiul se înseninează și inima se umple de lumină.

(*Kitáb-i-Aqdas: Cea Mai Sfântă Carte*, Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, ediția 2009, paragraful 31)

[1]

Binecuvântat este acela care, în zori de zi, ațintindu-și gândurile asupra lui Dumnezeu, ocupat cu pomenirea sa, și implorându-i iertarea, își îndreaptă pașii spre Mashriqu'l-Adhkár și, intrând acolo, se așează în tăcere să asculte versetele lui Dumnezeu, Cel Suveran, Cel Puternic, Cel Atotlăudat. Spune: Mashriqu'l-Adhkár este oricare clădire care a fost înălțată în orașe și sate pentru celebrarea laudei Mele. Acesta este numele prin care ea a fost desemnată în fața tronului gloriei, de-ați fi dintre cei ce înțeleg.

(*Kitáb-i-Aqdas: Cea Mai Sfântă Carte*, paragraful 115)

[2]

Învățați-i pe copiii voștri versetele revelate din cerul maiestății și forței, astfel încât, în tonurile cele mai melodioase, să poată recita Tabletele Celui Atotmilostiv în încăperile din Mashriqu'l-Adhkár. Oricine a fost transportat de extazul născut din adorație pentru Numele Meu, Cel Mai Plin de Compasiune, va recita versetele lui Dumnezeu în așa fel încât va captiva inimile celor care încă mai sunt cufundați în amorțeală. Bine de cel ce a sorbit din Vinul Mistic al vieții veșnice din rostirea Domnului său milostiv în Numele Meu – un Nume prin care fiecare munte semeț și maiestuos a fost redus la țărână.

(*Kitáb-i-Aqdas: Cea Mai Sfântă Carte*, paragraful 150)

[3]

Cu privire la ceea ce ați scris despre cum a fost întemeiat Mashriqu'l-Adhkár în Țara lui Țá¹ și despre cum, prin mila lui Dumnezeu, a fost și este instituit și în alte părți: această chestiune a fost pomenită în Sfânta și Preaînălțata Sa Prezență, la care limba Celui Străvechi a răspuns astfel: „Binecuvântat fie colțul și casa și locul și orașul și inima și muntele și sălașul și peștera și valea și pământul și marea și insula și pajiștea unde s-a pomenit Numele lui Dumnezeu și unde a fost slăvită lauda Sa.”

(Dintr-o Tabletă – traducere din arabă și persană)

[4]

---

¹ Țáhrán

Iată cele ce au fost rostite de Limba Celui Neconstrâns cu privire la Mashriq'ul-Adhkár. El, slăvită fie puterea Sa și lăudată stăpânirea Sa, a spus:

„Aduceți laudă Celui Care este Dorința lumii pentru că v-a confirmat în slujba Cauzei Sale. Popoarele lumii sunt agitate, răutatea și răzvrătirea sunt din belșug și toți s-au ridicat să stingă lumina Sa. Însă, în ciuda acestora, voi și aleșii Săi ați fost activ angajați în pomenirea și amintirea lui Dumnezeu.

Acest edificiu va fi amintit de-a pururi, căci a fost ridicat în numele Singurului Dumnezeu Adevărat și în timpul zilelor lui Dumnezeu și a fost împodobit cu podoaba poruncii Sale. Rugați-vă Celui Care este Adevărul Veșnic să confirme fiecare suflet în slujba Cauzei Sale, ca toți să rămână statornici și să dea ascultare celor ce Dumnezeu le-a poruncit în Cartea Sa.

Cât de întrutotul sterpe și trecătoare sunt lucrurile lumii. În scurt timp se vor întoarce toate în neființă și numai acelea vor dăinui care au fost orânduite de Pana cea Preainălțată la porunca lui Dumnezeu, Ajutorul în Primejdie, Cel de Sine Stătător.”

(Dintr-o Tabletă – traducere din arabă și persană) [5]

Binecuvântați cei ce se ocupă în Casa de Adorație cu amintirea Sa, Cel Ce este Domnul celor drepti! Binecuvântați cei ce se ridică în slujba acestei Case! Binecuvântați cei ce au clădit această Casă! Ei intră într-însa aflându-se într-o stare de pace și dor și o părăsesc cu împotrivire și regret. Ne rugăm lui Dumnezeu, înălțat fără măsură fie El, Domn al nostru și al vostru, să vă sprijine prin mijloace atât văzute, cât și nevăzute, și ca cele ce vă va orândui să dăinuie câtă vreme va dura numele Său, un nume ce pune în umbră toate celelalte nume. Nu există alt Dumnezeu în afară de El, Cel În Veci Iertător, Cel Atotmilostiv.

(Dintr-o Tabletă – traducere din arabă și persană) [6]

Pe viața Mea și pe Cauza Mea! În jurul fiecărei case în care vor intra prietenii lui Dumnezeu și de unde se va ridica strigătul lor de laudă și slavă a Domnului, se vor roti sufletele adevăraților credincioși și ale tuturor îngerilor preferați. Și, de ușa ochiului adevărat va fi deschisă către acestea, ei vor fi martori la Suprema Adunare ce se rotește și strigă: „Binecuvântată ești tu, casă, căci Dumnezeu te-a făcut un loc de odihnă pentru cei pe care El îi preferă și locuință pentru cei care Îi sunt dragi și cămin pentru cei în care El Și-a pus încrederea. Asupra ta să se reverse lauda Sa și slava Sa și harul Său nesfârșit.

(Dintr-o Tabletă – traducere din arabă și persană) [7]

Din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá

Se cuvine ca prietenii să țină o adunare, o întâlnire, unde să Îl slăvească pe Dumnezeu și să își fixeze inimile asupra Lui și să citească și să recite Scrierile Sfinte ale Frumuseții Binecuvântate – fie ca sufletul meu să le fie răscumpărare iubitorilor de Dumnezeu! Luminile Tărâmului Celui Atotglorios și razele Orizontului Suprem vor fi revărsate asupra acestor adunări strălucitoare, căci acestea nu sunt altceva decât acele Mashriq'ul-Adhkár, Locurile unde Răsare Amintirea lui Dumnezeu, care trebuie, sub îndrumarea Penei Celei Preainălțate, să fie înființate în fiecare cătun și oraș... Aceste adunări spirituale trebuie ținute cu cea mai mare puritate și sfințenie, astfel că, din însuși acel loc și din pământul și din aerul din jurul lui, să poată fi inspirată respirația frumos mirositoare a Duhului Sfânt.

(*Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá*, Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1997, ediția 2009, nr. 55.1) [8]

Voi, prieteni adevărați ai lui 'Abdu'l-Bahá! În clipa de față, gândurile mele se îndreaptă către voi. Asfințitul se apropie și o mulțime de greutateți m-au privat de mângâiere, însă aducerea voastră aminte îmi provoacă cea mai mare bucurie și plăcere. Astfel, mă întorc către Domnul Cel În Veci Iertător și Îl implor să vă întărească cu o măsură îmbelșugată a puternicului Său har.

Mashriqu'l-Adhkár este locul unde răsar luminile și unde se adună cei drepti. Atunci când un grup de suflete nobile se reunesc acolo într-o adunare cerească și ridică rugi, intonează versete divine și cântă rugăciuni cu melodii minunate, locuitorii Adunării din Înalturi pleacă urechea și strigă într-un glas „Fericiți suntem; să se bucure toată lumea!”, căci, lăudat fie Dumnezeu, sufletele din mijlocul îngerilor din Împărăția Slavei s-au ridicat în lumea de dincolo spre a se împărtași cu Domnul lor și a intona versetele Unității Divine într-o adunare sfântă. Ce dar mai de preț decât acesta?

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [9]

Voi, prieteni ai lui 'Abdu'l-Bahá și voi, părtași și tovarăși în slujirea Domului Oștirilor! Cu adevărat, cea mai mare chestiune și cea mai importantă socoteală în ziua de azi este înființarea unui Mashriqu'l-Adhkár și întemeierea unui Templu, din care să se ridice vocile de laudă către Împărăția Domnului celui maiestuos. Bindecuvântați sunteți voi că v-ați gândit la aceasta și ați urmărit a ridica acest edificiu, întrecându-i pe toți prin felul cum v-ați dăruit averea întru acest țel măreț și această minunată sarcină. Veți vedea curând îngerii confirmării sprijinindu-vă repetat, iar oștirile întăririi grăbindu-se înspre voi.

Când Mashriqu'l-Adhkár va fi terminat, când luminile vor izvorî dinăuntru și cei drepti se vor aduna înăuntru, când rugăciunile vor fi dăruite către Împărăția tainelor divine și când vocea slăvirii va fi ridicată către Domnul Suprem, atunci se vor bucura credincioșii, iar inimile lor vor da pe din afară, revărsând iubirea pentru Dumnezeu Cel veșnic și Cel de Sine stătător.

Oamenii vor merge degrabă să se închine în acest Templu ceresc, mireasma lui Dumnezeu va fi împrăștiată, Învățăturile Divine vor prinde rădăcini asemenea așezării spiritului în sufletele oamenilor, iar aceștia vor rămâne statornici întru Cauza Domnului nostru, Cel Atotmilostiv.

(Dintr-o Tabletă – traducere din arabă) [10]

Dintre aceia care se vor ridica în slujba acestui edificiu, nu va fi un singur suflet care să nu fie umplut de Dumnezeu cu o tărie izvorâtă din puternica Sa Împărăție, iar asupra lui se vor revărsa asemenea binecuvântări cerești spirituale, că inima i se va umple de o lumină minunată, iar ochii i se vor aprinde spre a vedea gloria Celui Vechi de Zile.

(Dintr-o Tabletă – traducere din arabă) [11]

Voi, cei ce sunteți statornici în Legământ! Scrisoarea voastră a fost primită, iar înțelesul ei a fost limpede deslușit. Ne-ați scris despre înalta strădanie, efortul și hotărârea dovedite de cei iubiți de Dumnezeu, de avântul lor de nestăpânit către ridicarea Mashriqu'l-Adhkár și de devotamentul binecuvântatelor lor persoane în purtarea pietrelor ce îl alcătuiesc. Cu adevărat, vestea aceasta ne-a adus în inimi o bucurie cu neputință de descris sau de povestit, căci a invocat imaginea acelei nobile adunări de oameni purtând pietre în cea mai mare smerenie și supunere, însă scotindu-se înălțați mai presus de regii lumii.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [12]

Ne-ați întrebat despre lăcașurile de adorație și despre menirea dindărătul acestora. Chibzuiala în a ridica asemenea clădiri este aceea că, la un anumit ceas, oamenii trebuie să știe că e vremea să se întâlnească și toți trebuie să se adune laolaltă și, fiind în armonie unii cu alții, să se angajeze în rugăciune; urmarea fiind că, din această adunare laolaltă, unitatea și iubirea vor crește și înflori în inimile oamenilor.

(*Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá*, nr. 58.1) [13]

Aflăm că aveți în gând să vă înfrumusețați din când în când casa cu câte o întâlnire a bahá'ilor, în care unii dintre aceștia se vor angaja în slăvirea Domnului Celui Atoglorios ... Aflați că de înfăptuiți aceasta, casa aceea de pe pământ va deveni o casă din ceruri, iar acea construcție din piatră va deveni o adunare a spiritului.

(*Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá*, nr. 57.1) [14]

În viitor, cu voia lui Dumnezeu, vor fi ridicate în toate regiunile ... temple de o frumusețe și demnitate extraordinară, în care grația și eleganța se îmbină cu o finețe a proporțiilor care este o încântare pentru privire.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [15]

Chiar dacă, judecând din afară, Mashriqu'l-Adhkár este o structură materială, are un efect spiritual. Făurește legături de unitate de la o inimă la alta; este un centru colectiv pentru sufletele oamenilor. Fiecare oraș în care a fost ridicat un templu în timpul zilelor Manifestării, a creat siguranță și statornicie și pace, căci aceste clădiri au fost dedicate veșnicei slăviri a lui Dumnezeu, iar inima poate găsi odihnă numai în pomenirea lui Dumnezeu. Dumnezeu plin de har! Edificiul Casei de Adorație are o înrăurire puternică în fiecare aspect al vieții. Experiența din Răsărit ne-a arătat limpede acest lucru. Dacă, în vreun sat, chiar și o casă oarecare era numită Mashriqu'l-Adhkár, avea un efect vădit; cât de mare ar fi impactul dacă s-ar ridica o casă special pentru asta?

(*Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá*, nr. 60.1) [16]

Jináb-i-Karbilá'í Muḥammad-Hádí, custodele Mashriqu'l-Adhkár, este stăpânul meu. Cu alte cuvinte, sunt servitorul său, căci el este servitorul Frumuseții Binecuvântate. El mătură pe jos în Mashriqu'l-Adhkár. Aceasta nu este un act de servitute, ci unul de suveranitate. Serviciul pe care îl aduce nu este lucru obișnuit; nu, este un dar de la Dumnezeu, curat și adevărat.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [17]

Mashriqu'l-Adhkár este una dintre cele mai vitale instituții din lume și are numeroase ramuri secundare. Deși este o Casă de Adorație, este și în legătură cu un spital, o farmacie, un han pentru drumeți, o școală pentru orfani și o universitate pentru studii avansate. Fiecare Mashriqu'l-Adhkár este deci legat de aceste cinci lucruri. Speranța mea este că Mashriqu'l-Adhkár va fi acum înființat în America și că, treptat, vor veni și spitalul, școala, universitatea, farmacia și hanul, toate funcționând după rânduielele cele mai eficiente și organizate. Faceți acestea cunoscute celor iubiți de Domnul, ca să înțeleagă cât de mare este însemnătatea acestui „Loc unde Răsare Amintirea lui Dumnezeu”. Templul nu este numai un loc pentru adorație; ci, în toate privințele, este complet și întreg.

(*Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá*, nr. 64.1) [18]

Oricând un grup de oameni se vor aduna într-un loc de întâlnire, se vor angaja în slăvirea lui Dumnezeu și vor vorbi între ei despre tainele lui Dumnezeu, atunci, fără nicio îndoială, răsufierea Duhului Sfânt va adia asupra lor și fiecare va primi o parte din ea.

(*Selecțiuni din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá*, nr. 56.1)

[19]

Scrisoarea voastră și cele două planuri pentru Mashriqu'l-Adhkár au fost primite. Amândouă planurile au fost examinate și ne-au bucurat inimile. Cei dragi și slujitorii lui Dumnezeu s-au prins cu toții în a vă lăuda. Trebuie însă să vă sfătuiți cu membrii Adunării Spirituale cu privire la forma și concepția Mashriqu'l-Adhkár, pentru ca să puteți să luați o hotărâre împreună. Toate chestiunile trebuie făcute a fi un mijloc spre unitate și înțelegere, pentru ca frăția și armonia între cei iubiți de Dumnezeu să crească zi de zi.

Iar această chestiune a Mashriqu'l-Adhkár trebuie și ea să fie pusă în practică în așa fel încât să cultive unitatea și înțelegerea între prieteni. Aceasta înseamnă că mai întâi trebuie să vă consultați împreună, iar apoi să gândiți un plan. Dacă urmați acești pași, confirmările divine vă vor fi date fără încetare. Prietenii din 'Ishqábád au făcut din ridicarea Mashriqu'l-Adhkár mijlocul de a crea o frăție desăvârșită. Cu cea mai mare dragoste și sinceritate, ei au ales un comitet, iar acel comitet s-a ocupat cu înființarea, organizarea, planificarea și proiectarea Mashriqu'l-Adhkár. Confirmările divine le-au fost date zi de zi și – lăudat fie Dumnezeu – edificiul s-a ridicat în mare trăinicie și maiestuoșitate.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană)

[20]

Cu adevărat, inimile curate și strălucitoare sunt locul unde răsare pomenirea lui Dumnezeu, din care cântecele de implorare și rugăciune ajung neîncetat la Adunarea din Înalturi. Îl rog pe Dumnezeu să facă din inimile voastre un templu divin în care să se aprindă lumina Celei Mai Mărețe Călăuziri. De inimile vor primi un așa dar, își vor da fără îndoială cea mai mare silință și vor ajunge pe de-a-ntregul hotărâte să clădească Mashriqu'l-Adhkár, astfel încât cadrul exterior să dezvăluie realitatea interioară, iar forma de dinafară să vestească înțelesul de dinăuntru.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană)

[21]

Voi, prieteni din Răsărit și din Apus! Dintre temeliiile religiei lui Dumnezeu, înțelesurile lăuntrice ale Cuvântului lui Dumnezeu și sarcinile prietenilor lui Dumnezeu, cea dintâi este colaborarea și întrajutorarea, căci tărâmul omenirii – ba mai mult, toate viețuitoarele nenumărate aflate în lumea ființei – depind de aceasta. Dacă colaborarea și întrajutorarea ar înceta între făpturile create, lumea ființei s-ar destrăma în întregime...

Temelia vieții și a existenței este colaborarea și întrajutorarea, în vreme ce cauza nimicirii și degradării este încetarea ajutorului și sprijinului. Cu cât este mai înalt tărâmul ființei, cu atât devine mai puternică și mai vitală această chestiune importantă a colaborării și sprijinului reciproc. De aceea, pe tărâmul omenirii, colaborarea și întrajutorarea se află într-o măsură mai mare de deplinătate și perfecțiune decât în alte tărâmuri ale ființei – atât de mare, încât viața omenirii depinde în întregime de acest principiu. Îndeosebi în rândul prietenilor lui Dumnezeu, această puternică temelie trebuie întărită în așa chip, încât fiecare suflet să îi poată ajuta pe ceilalți în toate chestiunile, fie că este vorba de realități spirituale și adevăruri lăuntrice, fie că este vorba de aspectele materiale și fizice ale vieții. Este îndeosebi cazul întemeierii instituțiilor publice din care are de câștigat toată lumea și mai ales al Mashriqu'l-Adhkár, care reprezintă cea mai mare dintre așezămintele divine.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană)

[22]

Ați scris că prietenii își propun să contribuie la costul Mashriqu'l-Adhkár. Această veste ne-a dat o nesfârșită bucurie, căci efuziunile abundente ale Regatului, revărsările cerești ale harului lui Dumnezeu și confirmările Sale statornice se îndreaptă către întemeierea legăturilor de unitate, armonie și frăție în lumea omenirii. De aceea, această vrednică faptă a prietenilor din Răsărit de a aduna și a trimite contribuții în Apus este demnă de laudă, de mare preț și printre trăsăturile distinctive ale acestei Religii. În trecut nu s-a mai auzit ca Răsăritul să își dea sprijinul material Apusului, adică prietenii din Persia să ajute la construirea Mashriqu'l-Adhkár din America. Este primul prilej de acest fel; de aceea, efectele sale vor fi cu siguranță lăudabile și va da naștere la rezultate admirabile.

Lăudată fie Frumusețea Străveche că a dăruit asemenea legături de prietenie și armonie rasei omenesti, că a pus o temelie atât de puternică și că a promovat o aspirație atât de sublimă. Mulțumiri fie-I aduse Celui Mai Măreț Nume că a înălțat un asemenea locaș de închinăciune chiar în inima lumii, prin care felurile nații ale Pământului vor deveni unite și se vor lega unele de altele în prietenie; națiile separate ale lumii vor deveni o singură țară, iar numeroasele ei gлии vor deveni o singură patrie; toate diferitele guverne se vor aduna laolaltă în unitate și armonie; rădăcinile nedreptății vor fi stârpite; iar temeliiile războiului, conflictului, jafului, prădăciunii, urii și vrăjmășiei vor fi nimicite. Această colaborare și conlucrare între Răsărit și Apus ne aduce dovezi îndestulătoare și incontestabile că scopul acesta binecuvântat va fi atins.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [23]

Voi, cei ce sunteți statornici în Legământ! Veștile cele bune despre apropiata finalizare a Mashriqu'l-Adhkár, despre pregătirea grădinilor sale și despre curgerea fântânilor sale nu peste mult timp au pricinuit bucurie nesfârșită. Mashriqu'l-Adhkár va deveni cu adevărat un loc al unei mari fericiți și bucurii. Tăria și eleganța structurii sale, așezarea ordonată a aleilor sale, forma straturilor sale de flori, clipocitul fântânilor sale, înflorirea copacilor săi, prospețimea aerului său și farmecul și frumusețea înfățișării sale se combină spre a crea un paradis al celei mai desăvârșite desfătări. Cu adevărat va fi fără egal sau asemănare.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [24]

Mashriqu'l-Adhkár este un edificiu divin în această lume de jos și un mijloc spre a atinge unitatea omenirii, căci toate popoarele lumii se vor aduna în frăție și armonie înăuntrul Mashriqu'l-Adhkár și, cântând imnurile Unității Divine, se vor angaja în slăvirea și preamărirea Domnului Oștirilor. Bucuria voastră trebuie, fără îndoială, să stea în răspândirea luminii călăuzirii divine.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [25]

Primul Mashriqu'l-Adhkár din America a fost întemeiat la Chicago, iar această onoare și distincție are o valoare nemărginită. Din acest Mashriqu'l-Adhkár, fără îndoială, se vor naște mii de Mashriqu'l-Adhkár.

(Tabletele Planului Divin, Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1993, ediția 2006, p. 78) [26]

Scrisoarea voastră în data de 23 noiembrie 1918 a fost primită. Conținutul ei ne-a arătat că, lăudat fie Dumnezeu, sunteți implicați în slujba Mashriqu'l-Adhkár, ca acest edificiu universal să fie întemeiat. Cu adevărat, ați depus mari eforturi în acest sens și nutresc speranța că această strădanie va

crește zi de zi. Faptele sunt asemenea arborilor: este ușor să îi sădești, însă este greu să îi hrănești până ajung să dea rod. Până acum, s-au făcut eforturi pentru punerea bazelor Templului, însă desăvârșirea sa este o chestiune dificilă. Speranța mea este ca prietenii lui Dumnezeu să fie sprijiniți în această întreprindere.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană)

[27]

Voi, cei ce sunteți statornici în Legământul și Testamentul lui Dumnezeu! Carnetul conținând planurile voastre pentru întemeierea Mashriq'ul-Adhkár și a anexelor sale – constând dintr-un spital, școli, un han și case pentru neputincioși și săraci –, precum și numele celor care au contribuit cu fonduri la această strădanie, au fost primite și citite. Lăudat fie Dumnezeu că sprijinit sufletele binecuvântate să se ridice și să săvârșească o asemenea sarcină de seamă și să pună temelia unui edificiu care va dăinui o veșnicie și ale cărui turnuri se vor avânta către culmile cerurilor.

Deși acest Mashriq'ul-Adhkár este construit pe Pământ, el este, în fapt, o instituție a Adunării din Înalturi și, de aceea, se poate spune că ajunge la cerurile cele mai înalte. Aduceți mulțumiri lui Dumnezeu că v-ați ridicat să dăruiti așa o slujire de seamă, căci, în această epocă și în acest veac, întemeierea de Mashriq'ul-Adhkár este de cea mai mare importanță. Aceste edificii le vor da prietenilor trăinicie și constanță. Sunt locuri de implorare și invocare la Pragul grandorii Sale și sunt cel mai de văză mijloc de a împrăști aromele dulci ale Domnului. În aceste zile, să pui și o singură cărămidă la zidirea Mashriq'ul-Adhkár sau a uneia dintre anexele sale este ca și cum ai ridica un edificiu semeț. De aceea, sunt foarte mulțumit de cei iubiți de Domnul pentru că au izbutit să aducă un serviciu atât de vital și important. Speranța mea este că această structură va fi întemeiată cu cea mai mare frumusețe și tărie și că anexele ei vor fi finalizate treptat.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană)

[28]

...gândiți-vă la felul în care Hájí Mírzá Muḥammad-Taquí Afnán, acel spirit eliberat și suflet confirmat, s-a ridicat să slujească această măreață Cauză. Lăsând în urmă, la Yazd, o viață de liniște și desfătare, el a mers degrabă la 'Ishqábád, să trudească pentru Cauza lui Dumnezeu. De câtă dăruire de sine a dat dovadă în ridicarea Mashriq'ul-Adhkár! Și-a dedicat în întregime viața acestei sarcini, până ce a izbutit să întemeieze primul Mashriq'ul-Adhkár din acel ținut. Într-adevăr, cât de nemaipomenit a fost serviciul său, căci acesta este primul Mashriq'ul-Adhkár ridicat în lume în numele lui Dumnezeu. Însemnătatea sa este deci foarte mare. Însă, în viitor, o sută de mii de Mashriq'ul-Adhkár vor fi înălțate în glorie, demnitate și în cea mai mare maiestate. Mashriq'ul-Adhkár din 'Ishqábád are rolul de mamă, iar celelalte Mashriq'ul-Adhkár sunt asemenea unor copii spirituali ce se vor naște din acela.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană)

[29]

Voi, cei iubiți de Dumnezeu! S-a primit vestea că un Mashriq'ul-Adhkár a fost întemeiat, că, în acel ținut, lauda și glorificarea lui Dumnezeu au ajuns la Împărăția Slavei, iar cântecele de închinăciune și laudă a Celui glorios Îndrăgit au urcat la Adunarea din Înalturi. Ce bucurie și desfătare nemărginită ne-au adus aceste vești bune, căci Mashriq'ul-Adhkár îi face pe prieteni să se deștepte, să Îl pomenească pe Dumnezeu și să fie într-o stare de smerită rugăciune. Mashriq'ul-Adhkár face ca inimile să se lumineze, sufletele să devină spirituale, iar parfumurile Împărăției Slavei să fie absorbite. Lumea omenirii este, prin aceasta, prefăcută într-o altă lume, iar simțurile inimii sunt ascuțite în așa măsură, încât cuprind întreaga fire. Speranța mea este că în fiecare loc și în fiecare colț al țării va fi întemeiat câte un Mashriq'ul-Adhkár, chiar de aceasta se va face cu cea mai mare discreție și precauție și, de dragul prevederii, va fi mărturisită numai prietenilor aleși și de încredere din rândul

celor iubiți de Dumnezeu, până la vremea când răspândirea faimei sale nu va mai stârni spaimă și tulburare în sânul celor nepăsători.

Voi, cei iubiți de Dumnezeu! Priviți cât de bogată vor fi proștețimea, gingășia, spiritualitatea și strălucirea ce sunt atinse când vă adunați în acel loc de întâlnire a spiritului, vă ocupați, în zorii zilei², cu pomenirea Lui Dumnezeu, și, după ce recitați rugăciuni, Îl pomeniți împreună pe Cel Mai Darnic Domn în dulci cântece. Aceste cântece vor ajunge la Împărăția Slavei și muzica lor va înveseli și încânta Adunarea din Înalturi.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [30]

Mashriqu'l-Adhkár este magnetul divinelor confirmări. Mashriqu'l-Adhkár este puternica temelie a Domnului, fermul stâlp al Credinței lui Dumnezeu. Întemeierea Mashriqu'l-Adhkár este un mijloc de înălțare a Cuvântului lui Dumnezeu. Lauda și slăvirea ce izvorăsc din el bucură inima fiecărui suflet drept. Aromele sfinte ale Mashriqu'l-Adhkár animă sufletele celor dreți, iar adierile sale vitalizante dau viață celor cu inima curată. Felinarele Mashriqu'l-Adhkár, aidoma razelor strălucitoare ale zorilor, luminează orizonturile. Cântecele Mashriqu'l-Adhkár înveselește sufletele Adunării din Înalturi, iar recitarea într-însul a versetelor Unității Sale Divine aduc bucurie și fericire locuitorilor Împărăției Slavei.

În această zi, cea mai importantă chestiune și cel mai desăvârșit act de slujire ce poate fi adus la Pragul Sfânt al lui Dumnezeu este întemeierea Mashriqu'l-Adhkár ... Țelul este ca, înăuntrul său, cei iubiți de Dumnezeu, dând dovadă de cea mai mare înțelepciune, să se ocupe cu rugăciunea și slăvirea lui Dumnezeu, cu recitarea versetelor și cuvintelor lui Dumnezeu și cu cântarea odelor cerești întru slava Celui Atotmilostiv.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [31]

Tu, slujitor al lui Bahá! Muzica este văzută ca o știință demnă de laudă la Pragul Celui Atotputernic, așa că poți, la adunările și întrunirile mari, să cânti versete pe o melodie dintre cele mai minunate și să înalți imnuri de slavă în Mashriqu'l-Adhkár spre a fermeca Adunarea din Înalturi. De aceea, gândește-te la cât este de admirată și lăudată arta muzicii. Încearcă, de poți, să folosești melodii, cântece și acorduri spirituale și să pui muzica pământescă în armonie cu muzica cerească. Atunci vei observa ce influență mare are muzica și ce bucurie divină și viață insuflă ea. Începe să cânti așa o melodie și un acord, încât privighetorile tainelor divine să fie umplute de bucurie și extaz.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [32]

Cu adevărat, cu inima cinstită, am adus mulțumiri lui Dumnezeu pentru că i-a ajutat pe prieteni, în ciuda sărăciei și stării materiale umile, să contribuie la Mashriqu'l-Adhkár, ale cărui stâlpi vor fi în curând ridicați în inima Americii.

(Dintr-o Tabletă – traducere din arabă) [33]

Tu, prieten adevărat al lui 'Abdu'l-Bahá! Cea mai arzătoare dorință a ta a fost ca Mashriqu'l-Adhkár să fie înălțat și întemeiat. Pentru fiecare lucru este un timp potrivit – și, lăudat fie Dumnezeu,

² Bahá'u'lláh lămurește, în Întrebări și Răspunsuri, nr. 15, din *Kitáb-i-Aqdas: Cea Mai Sfântă Carte*, că, prin „zorii zilei” se înțelege „foarte devreme în zorii zilei, între zori și răsăritul soarelui, și chiar două ore după răsăritul soarelui.”

vremea construirii Mashriqu'l-Adhkár a venit acum! De aceea, trebuie depusă cea mai mare străduință pentru ca acest măreț edificiu să fie ridicat trainic și statornic, cu rafinement și grație. Acesta este un mare serviciu adus Pragului Sfânt, iar faima sa va bucura pentru veșnicie inimile Adunării din Înalturi, în Împărăția Sfinției.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [34]

În ce privește Mashriqu'l-Adhkár, este de cea mai mare importanță. Țelul este acesta: trebuie stabilit un loc, chiar dacă este unul mic, sub straturi de pământ și de piatră, și trebuie, din precauție, să fie ținut ascuns și tănuit, ca nu cumva să stârnească vrăjmășia uneltitorilor. Cel puțin o dată pe săptămână, trebuie să devină locul de adunare al prietenilor aleși care au aflat secretele și au devenit cunoscători ai tainelor divine. Poate lua orice formă, căci, chiar și de va fi o groapă sub pământ, acea groapă va deveni un paradis ocrotitor, un umbrar înălțat și o grădină a desfătării. Va deveni un centru înăuntrul căruia spiritele se bucură, iar inimile sunt atrase către Împărăția Abhá.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [35]

În ce privește forma Mashriqu'l-Adhkár: trebuie să semene cu Mashriqu'l-Adhkár din 'Ishqábád. Cu alte cuvinte, trebuie să fie un edificiu cu nouă laturi și trebuie ridicat astfel încât să vădească cea mai înaltă spiritualitate, eleganță, demnitate, rafinement și grație, în așa fel încât să devină un loc plin de farmec. În măsura în care este cu putință, trebuie depuse eforturi pentru a se asigura ca locul să fie plăcut, proaspăt și frumos.

(Dintr-o Tabletă – traducere din persană) [36]

Din Scrierile lui Shoghi Effendi

Cu trecerea timpului, demnul edificiu al Mashriqu'l-Adhkár va fi ridicat în vecinătatea și în împrejurimile istoricelor locuri bahá'í sfinte, sporind renumele, spiritualitatea, splendoarea, grația și maiestatea instituțiilor bahá'í și întemeind pe fața Pământului, în cel mai vizibil și mai palpabil mod, o mândră oglindă și durabilă expresie a spiritului vital și nemărginit al Cauzei Celui Care este Domnul tuturor lumilor.

(Dintr-o scrisoare datată august 1927 către mai multe Adunări Spirituale Naționale – traducere din persană) [37]

Trebuie reținut că Edificiul central al Mashriqu'l-Adhkár, în jurul căruia, atunci când va veni vremea, se vor aduna instituții de slujire socială care vor aduce alinare celor în suferință, sprijin celor nevoiași, adăpost drumeților, mângâiere celor îndurerăți și educație celor fără știință, trebuie privit, în afară de aceste Anexe, ca o Casă creată exclusiv și dedicată în întregime adorației lui Dumnezeu, potrivit principiilor puține, dar bine definite, stabilite de Bahá'u'lláh în *Kitábu'l-Aqdas*. Din această declarație de principiu nu trebuie să se deducă însă că interiorul Edificiului central în sine va fi transformat într-o aglomerare de servicii religioase săvârșite după tipicul asociat procedurii tradiționale din biserici, moschei, sinagogi și din alte temple de adorație. Felurile sale căi de acces, ce duc toate către Sala centrală de sub cupola sa, nu vor sluji drept intrări pentru adepții sectari ai formulelor rigide și ai credințelor făcute de mâna omului, porniți fiecare, după legea proprie, să își țină riturile, să își recite rugăciunile, să își săvârșească spălarea rituală și să își arate semnele specifice credinței proprii, în secțiuni înadins separate ale Casei Universale de Adorație a lui Bahá'u'lláh. Căci rolul Mashriqu'l-Adhkár nu este să ofere spectacolul unor ceremonii și rituri

sectare lipsite de coerență și de claritate, o stare pe de-a-ntregul incompatibilă cu preceptele Aqdas și ireconciliabilă cu spiritul pe care acesta îl inspiră; rolul Casei de adorație bahá'í, adăpostită în Mashriqu'l-Adhkár, este să adune între zidurile sale curate, într-o atmosferă senin spirituală, doar pe aceia care, lepădând pentru totdeauna podoabele ceremoniei elaborate și bătătoare la ochi, se închină de bunăvoie la singurul Dumnezeu adevărat, manifestat în această eră prin Persoana lui Bahá'u'lláh. Pentru ei, Mashriqu'l-Adhkár va simboliza veritatea fundamentală ce stă la baza Credinței Bahá'í, aceea că adevărul religios nu este absolut, ci relativ, că Revelația Divină nu este definitivă, ci treptată. Convingerea lor va fi aceea că un Tată atotiubitor și mereu văzător, Care, în trecut, în diferite etape ale evoluției omenirii, Și-a trimis Profeții ca Purtători ai Mesajului Său și Manifestări ai Luminii Sale către omenire, nu poate să le refuze copiilor Săi, în această perioadă critică a civilizației lor, Călăuzirea de care au atâta nevoie în mijlocul întunericului care i-a împresurat și pe care nici lumina Științei, nici cea a minții și înțelepciunii omenesci nu izbutește a-l risipi. Și astfel, recunoscând în Bahá'u'lláh Izvorul de unde se trage această lumină cerească, ei se vor simți irezistibil atrași spre a căuta adăpostul Casei Sale și a se aduna laolaltă înăuntrul ei, nestânjeniți de ritualuri și slobozi de religie, pentru a cinsti singurul Dumnezeu adevărat, Esența și Luminătorul Adevărului veșnic, și să slăvească și preamărească numele Mesagerilor și Profeților Săi Care, din cele mai vechi timpuri până azi, în felurite împrejurări și măsuri, au oglindit către o lume întunecată și îndărătnică lumina Călăuzirii cerești.

Dar, oricât de însuflețitoare ar fi ideea de adorație bahá'í, așa cum poate fi observată în Edificiul central al acestui înalt Templu, ea nu poate fi privită ca unicul și nici măcar ca cel mai important factor în rolul pe care Mashriqu'l-Adhkár, așa cum a fost gândit de Bahá'u'lláh, este merit să îl joace în viața comunității bahá'í. Despărțită de preocupările sociale, umanitare, educative și științifice centrate în jurul Anexelor Mashriqu'l-Adhkár, adorația bahá'í, oricât de înălțătoare ar fi în menirea sa și oricât de însuflețită ar fi în fervoarea sa, nu poate spera să împlinească nimic mai mult decât rezultatele sărace și adesea trecătoare produse de contemplările ascetului sau de rugăciunile credinciosului pasiv. Ea nu poate avea rezultate mulțumitoare de durată și nu poate face bine credinciosului – și cu atât mai puțin omenirii în general – decât dacă este transpusă și insuflată în acea slujire dinamică și dezinteresată a cauzei omenirii, a cărei facilitare și promovare este privilegiul suprem al Anexelor Mashriqu'l-Adhkár. De asemenea, nici eforturile, oricât de dezinteresate și de zelose, ale celor dinăuntrul hotarelor Mashriqu'l-Adhkár ce vor fi angajați în administrarea treburilor viitoare Comunități Bahá'í, nu vor da rod și nu vor prospera decât dacă sunt depuse într-o legătură strânsă și zilnică cu acele activități spirituale care își au centrul și care se răspândesc din Altarul central al Mashriqu'l-Adhkár. Nimic altceva decât interacțiunea directă și constantă între forțele spirituale ce emană din această Casă de Adorație cu centrul în inima Mashriqu'l-Adhkár și energiile manifestate cu bună știință de cei care îi administrează treburile, în slujba omenirii, poate să ofere puterea necesară pentru a elimina relele care chinuie omenirea de atâta timp și atât de dureros. Căci izbăvirea unei lumi aflate în chinurile facerii va depinde, în cele din urmă, de înțelegerea conștientă a eficacității a Revelației lui Bahá'u'lláh, întărită, pe de o parte, de comuniunea spirituală cu Duhul Său și, pe de altă parte, de punerea inteligentă în practică și îndeplinirea fidelă a principiilor și legilor revelate de El. Și, dintre toate instituțiile asociate cu Numele Lui sfânt, niciuna în afară de instituția Mashriqu'l-Adhkár nu poate să ofere în mod corespunzător aspectele esențiale ale adorației și serviciului bahá'í, ambele vitale pentru regenerarea lumii. În aceasta stă taina nobleței, puterii și a poziției unice pe care o are Mashriqu'l-Adhkár drept una dintre instituțiile de vază zămislite de Bahá'u'lláh.

(Dintr-o scrisoare datată 25 octombrie 1929 către cei iubiți de Domnul și servitorilor Celui Milostiv de pe cuprinsul Statelor Unite și al Canadei, în *Administrația Bahá'í: Mesaje alese 1922-1932*, Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, ediția 1998, pp. 184-186)

În Templu se pot înălța rugăciuni în orice limbă. Iar înălțarea de rugăciuni nu este limitată la copii. Sunt îngăduite mici schimbări în textul rugăciunilor și vă sfătuiesc să dați o formă muzicală cuvântului revelat, ceea ce simt că va fi din cale-afară de eficace. Mă voi ruga ca Cel Îndrăgit să vă poată inspira să înfăptuiți acest mare serviciu întru Cauza Sa.

(În scrisul de mână al lui Shoghi Effendi, anexat la o scrisoare datată 8 aprilie 1931, scrisă în numele său unui credincios individual) [39]

Am o adâncă apreciere pentru strădaniile neîncetate și pline de sacrificiu de sine ale credincioșilor americani în fața gravei depresii financiare și economice în care a fost aruncată țara lor și întreaga lume. Faptul că Edificiul Templului se ridică în asemenea împrejurări și că ornamentația sa elaborată și rafinată este dusă la bun sfârșit prin eforturile unui mic grup de adepți bahá'í în ciuda mahnirii, a nesiguranței și a primejdiilor ce îi înconjoară, este o nouă dovadă a puterii tainice și atotimpunătoare a lui Bahá'u'lláh, Ale Cărui binecuvântări vor fi revărsate din abundență asupra tuturor celor ce se ridică să-I împlinească țelul. Cauza intră într-o perioadă de realizări fără precedent. Măsura deplină a gloriei și forței sale se va manifesta treptat dacă noi, în ce ne privește, vom îndeplini în întregime instrucțiunile și poruncile lăsate nouă de către îndrăgitul nostru Stăpân.

(În scrisul de mână al lui Shoghi Effendi, anexat la o scrisoare datată 20 decembrie 1931, scrisă în numele său către Adunarea Spirituală Națională a Statelor Unite și Canadei) [40]

Către îndepărtatele comunități bahá'í din Răsărit și din Apus, dintre care cele mai multe sunt tot mai asuprite și maltratate și dintre care niciuna nu poate pretinde că a avut parte de binecuvântările duble pe care le aduc în mod invariabil o Casă de Adorație special concepută și construită și o Ordine Administrativă funcționând pe deplin și eficient, concentrarea într-un singur loc a ceea ce va fi privit drept izvorul vieții spirituale a comunității și a ceea ce este deja recunoscut drept resortul principal al activităților sale administrative scoate în evidență lansarea unei noi etape în afirmarea lentă și imperceptibilă, în aceste vremuri în declin, a comunității bahá'í model – o comunitate orânduită în mod divin, unită organic, cu o viziune clară, vibrând de viață și al cărei țel este dirijat de principiile călăuzitoare gemene ale adorației lui Dumnezeu și ale servirii aproapelui.

(În scrisul de mână al lui Shoghi Effendi, anexat la o scrisoare datată 4 iulie 1939, scrisă în numele său către Adunarea Spirituală Națională a Statelor Unite și Canadei) [41]

Din Mashriq'u'l-Adhkár, orânduit ca o casă de adorație de Bahá'u'lláh în *Kitáb-i-Aqdas*, reprezentanții comunităților bahá'í, atât locale, cât și naționale, alături de membrii comitetelor lor respective, adunându-se zilnic între zidurile sale la ceasul răsăritului, își vor trage inspirația necesară spre a se achita, prin strădaniile lor de zi cu zi din Hażíratu'l-Quds – scena activităților lor administrative – de sarcinile și răspunderile lor așa cum șade bine administratorilor aleși ai Credinței Sale.

(*God Passes By*, Wilmette: Bahá'í Publishing Trust, 1974, ediția 2012, p. 539) [42]

Înălțarea acestui simbol și vestitor al Ordinii Mondiale a lui Bahá'u'lláh, aflate încă în etapa de embrion a dezvoltării sale, în mijlocul confuziei, al grijilor, al rivalităților și al crizelor repetate ce marchează declinul unei civilizații pe moarte, va da, fără îndoială, un avânt uriaș marșului înainte al Credinței de pe toate continentele globului și, mai mult decât oricare altă acțiune, va îndrepta atenția maselor sărăcite spiritualicește, năpăstuite economic, tulburate social și dezorientate moral de pe un continent greu încercat către instituțiile incipiente ale Ordinii.

(În scrisul de mână al lui Shoghi Effendi, anexat la o scrisoare datată 25 iunie 1954, scrisă în numele său către Adunarea Spirituală Națională a Germaniei și Austriei, în *The Light of Divine Guidance: The Messages from the Guardian of the Bahá'í Faith to the Bahá'ís of Germany and Austria*, vol. 1, Hofheim-Langenhain: Bahá'í-Verlag, 1982, p. 219) [43]

Din Scrisorile scrise în numele lui Shoghi Effendi

Printre semnele de deșteptare, de grație și de construire, de încurajare și de spiritualitate, se numără și adunarea în Mashriqu'l-Adhkár la ora răsăritului și oferirea de rugă și rugăciuni în acel Templu maiestuos și luminos. Această chestiune este importantă și va pricinui mari rezultate. Simpla adunare a prietenilor în zori, în Mashriqu'l-Adhkár, va demonstra forța Cauzei, va arăta puterea și influența Cuvântului lui Dumnezeu, va face dovada aderării inimilor la poruncile divine și va manifesta limpede întoarcerea sufletelor către țărnul unității Sale. Neglijența și indiferența față de acest act pios nu sunt permise în niciun fel.

(Dintr-o scrisoare datată 13 decembrie 1928 către bahá'ii din Ishqábád – traducere din persană) [44]

În ce privește natura întâlnirilor din sala mare a Templului, el consideră că acestea trebuie să fie strict devoționale, iar cuvântările și prelegerile bahá'í să fie excluse strict. Deocamdată, el consideră că nu ar exista obiecții ca întâlnirile bahá'í, inclusiv cuvântările și sesiunile de lucru ale Convenției, să se țină în Sala Fundației. Shoghi Effendi îndeamnă la încurajarea cântatului în cor de către bărbați, femei și copii în sala mare și la evitarea atență a rigidității în serviciul bahá'í. Cu cât caracterul adorației bahá'í din Templu este mai universal și mai neoficial, cu atât mai bine. Imaginile și pozele, cu excepția celor înfățișându-L pe Cel Mai Mare Nume, vor fi excluse în mod strict. Trebuie citite sau cântate rugăciunile revelate de Bahá'u'lláh și de Stăpân, precum și scrierile sfinte ale Profeților și imnurile bazate pe scrierile sfinte bahá'í sau non-bahá'í.

(Dintr-o scrisoare datată 11 aprilie 1931 către Adunarea Spirituală Națională a Statelor Unite și Canadei) [45]

El speră sincer că imaginea Templului, precum și principiul pe care îl reprezintă, se vor întipări adânc în inima oamenilor din acea localitate și îi vor atrage către Credință. Nu este de-ajuns să construim un edificiu frumos, ci trebuie și să îl umplem cu suflete sincere și devotate care îi vor căuta atmosfera spirituală.

(Dintr-o scrisoare datată 6 mai 1931 către Adunarea Spirituală Națională a Statelor Unite și Canadei) [46]

Ați întrebat despre unele planuri prin care ar putea fi adunate fonduri pentru Templu. Shoghi Effendi crede că metoda cea mai bună și cea mai nobilă este să aveți donații libere, făcute spontan și cu sentimentul unui sacrificiu pentru propășirea Cauzei. Căci cu sacrificii trebuie construit acest Templu. Aceasta este metoda demnă cu adevărat. Prin urmare, acest principiu exclude orice metodă prin care este cuprins și ajutorul din partea non-bahá'ílor. Un Templu bahá'í trebuie construit numai de bahá'í; nu este o activitate umanitară obișnuită pentru care poate fi cerut sprijinul oricui.

(Dintr-o scrisoare datată 14 aprilie 1932 către bahá'ii din Kenosha, Wisconsin) [47]

Donațiile voastre pentru Templu, precum și maniera remarcabilă în care îi sprijiniți pe credincioși în eforturile lor de a lărgi amploarea muncii lor de popularizare, sunt contribuții autentice și trainice pe care le-ați adus Credinței. Și, cu toate că, la ora actuală, nu puteți contribui financiar la fel de mult ca în alți ani, nu trebuie să vă simțiți descurajați și cu atât mai puțin dezamăgiți. Căci cea mai bună cale de a sprijini eficace Templul nu este prin mijloace materiale, ci prin ajutorul moral pe care sunteți obligați să îl acordați tuturor celor care se ocupă de construirea aceluiași Edificiu sacru și unic. Numai devotamentul, sinceritatea și entuziasmul adevărat pot asigura, pe termen lung, desăvârșirea Templului nostru îndrăgit. Considerentele materiale, deși esențiale și ele, nu sunt în niciun caz cele mai importante. De n-ar fi fost așa, Templul nu ar mai fi ajuns la stadiul de creștere pe care l-a atins deja atât de bine. Căci resursele comunității sunt limitate și au fost grav afectate în ultimii doi ani de o criză economică fără precedent care a lovit întreaga lume. Dar, în ciuda tuturor acestor obstacole materiale, Templul a avansat constant, ceea ce este de ajuns pentru a convinge orice observator nepărtinitor de puterea divină care însuflețește Credința – o putere în fața căreia toate dificultățile materiale se micșorează inevitabil.

(Dintr-o scrisoare datată 30 decembrie 1933 către credincioși individuali) [48]

În ce privește cântatul de Tablete în Templu, Shoghi Effendi dorește, referitor la aceasta, să îi îndemne pe prieteni să evite toate formele de rigiditate și uniformitate în chestiunile ce țin de adorație. Nu există nicio obiecție față de recitarea sau cântarea rugăciunilor în limbile orientale, așa cum nu există nicio obligație de a adopta o asemenea formă de rugăciune la niciun serviciu devoțional din sala mare a Templului. Nu trebuie nici impusă, nici interzisă. Lucrul important care trebuie mereu avut în minte este acela că, în afara unor rugăciuni obligatorii specifice, Bahá'u'lláh nu ne-a lăsat nicio hotărâre strictă sau deosebită privind adorația, fie că aceasta se face în Templu sau altundeva. În esență, rugăciunea este o comuniune dintre om și Dumnezeu și, ca atare, transcende toate formele și formulele ritualice.

(Dintr-o scrisoare datată 15 iunie 1935 către Adunarea Spirituală Națională a Statelor Unite și Canadei) [49]

El a fost încântat în mod deosebit de eforturile depuse pentru cumpărarea terenului pentru Házíratu'l-Quds, precum și de contribuțiile care au fost adunate pentru această strădanie mult așteptată și vrednică de toată lauda... El speră sincer că, pe parcursul acestui an, prietenii vor găsi confirmare în a pune, uniți, piatra de temelie a acestui edificiu și în a achiziționa un teren corespunzător în capitala acestei țări. De asemenea, a afirmat că desăvârșirea acestei întreprinderi necesită colaborare neîncetată și sprijin reciproc, fiind condiționată de sacrificii. Acest proiect de seamă va fi preludiul întemeierii Mashriqu'l-Adhkár în acea regiune, mărind astfel numărul activităților Cauzei, întărindu-i instituțiile divine, sporind influența și puterea comunității și revărsând strălucire și glorie asupra tuturor.

(Dintr-o scrisoare datată 14 mai 1936 către Adunarea Spirituală Națională a Egiptului – traducere din arabă) [50]

Propovăduirea bahá'í despre frăția între oameni și bunătate arată că trebuie să fim mereu gata să dăm tot sprijinul și ajutorul pe care le putem da celor care sunt la ananghie și în suferință. Milostenia bahá'í face parte din însăși esența Propovăduirilor și, prin urmare, trebuie cultivată în fiecare comunitate bahá'í. Instituțiile de caritate, precum orfelinătele, școlile gratuite și spitalele pentru sărmani, constituie o parte indispensabilă a Mashriqu'l-Adhkár. Responsabilitatea fiecărei comunități bahá'í locale este de a asigura bunăstarea membrilor săi săraci și nevoiași, prin orice mijloace este posibil.

(Dintr-o scrisoare datată 26 iunie 1936 către un credincios individual)

[51]

În ce privește copia Tabletei de la 'Abdu'l-Bahá pe care ați anexat-o scrisorii voastre din 20 octombrie și în care Dascálul definește ordinea în care trebuie construite clădirile auxiliare ale Templului: Tableta Aceasta, consideră Shoghi Effendi, nu trebuie interpretată prea rigid, ca prescriind în mod strict ordinea exactă în care trebuie construite aceste anexe. Nici nu trebuie privită ca oferind o listă exhaustivă a clădirilor care vor fi ridicate în viitor în jurul edificiului central al Mashriqu'l-Adhkár. Casa Internațională a Dreptății va trebui să stabilească în mod clar numărul și ordinea acestor viitoare anexe ale Templului și să definească relațiile între ele însele și relațiile față de Templul în sine. Păzitorul ar aprecia dacă l-ați trimite textul original al acelei Tablete, dacă există.

Cât despre întrebarea privind relația dintre o clădire administrativă și Templu: și aceasta va trebui să fie definită pe viitor, însă, oricare ar fi forma efectivă pe care o va lua această relație și oricare ar fi detaliile ei, ea trebuie să se întemeieze pe principiul general că aceste două seturi de instituții bahá'í întrucapează două aspecte vitale și distincte, însă inseparabile, ale vieții bahá'í: adorația și slujirea. Edificiul central al Mashriqu'l-Adhkár, care este dedicat exclusiv scopurilor adorației, reprezintă elementul spiritual și, de aceea, îndeplinește o funcție primară în fiecare Comunitate Bahá'í, în timp ce toate celelalte anexe ale Templului, fie că au caracter strict administrativ, cultural sau umanitar, sunt secundare, fiind pe locul doi ca importanță după Casa de Adorație însăși.

(Dintr-o scrisoare datată 28 ianuarie 1939 către Adunarea Spirituală Națională a Statelor Unite și Canadei)

[52]

În ce privește întreaga chestiune a Templului și a serviciilor ținute într-însul:

El dorește să accentueze că este foarte neliniștit, acum că acest dintâi și cel mai mare Templu al Occidentului a fost construit și va fi folosit, în câțiva ani, pentru adorație și servicii permanente de către bahá'í, ca nu cumva să se introducă forme, ritualuri și obiceiuri fixe peste minimumul necesar trasat în propovăduiri. Natura acestor adunări ține de rugăciune, meditație și citirea scrierilor din Scripturile Sfinte ale Credinței noastre și ale altor Credințe; poate fi un singur cititor sau mai mulți; poate să citească orice bahá'í ales și chiar și un non-bahá'í. Adunările trebuie să fie simple, demne și gândite să înalțe sufletul și să-l educe prin ascultarea cuvântului creator. Nu se pot ține discursuri și nu se poate introduce nicio chestiune din afară.

Folosirea amvoanelor este interzisă de Bahá'u'lláh: nu există nicio obiecție dacă persoana care citește stă în picioare pe o platformă joasă, spre a fi auzită mai limpede, însă aceasta nu trebuie încorporată ca un element arhitectural al clădirii.

...

Cititorul trebuie să stea în picioare acolo unde va fi văzut și auzit cel mai bine de toată lumea. Toate amănuntele minore privind această chestiune rămân la latitudinea Adunării voastre, care le va hotărî după ce va primi sfatul experților. După cum v-a informat deja, el sugerează să folosiți mai degrabă scaune fixe decât mobile.

Se poate folosi numai muzică vocală, iar poziția cântăreților sau a cântărețului este și ea o chestiune a fi hotărâtă de Adunarea voastră; însă, după cum s-a mai spus, nu trebuie să existe un punct fix sau detalii arhitecturale ce marchează un loc anume. Acustica trebuie să fie principalul considerent în plasarea cântăreților.

...

Nu e nevoie să vă mai spună cât de importante sunt hotărârile pe care sunteți acum chemați să le luați cu privire la desăvârșirea Templului... Vă îndeamnă ca, în orice moment, să căutați cele mai bune sfaturi tehnice și să țineți minte că cel mai important este ca întâlnirile din Templu să se desfășoare într-un cadru frumos și pașnic, în tihnă și cu demnitate și simplitate, și ca publicul să poată auzi la perfecție, iar valorile tonale să fie plăcute auzului.

(Dintr-o scrisoare datată 20 iulie 1946 către Adunarea Spirituală Națională a Statelor Unite și Canadei) [53]

Aspectele esențiale ale proiectării, după cum prevede 'Abdu'l-Bahá, sunt că edificiul trebuie să aibă nouă laturi și o formă circulară. În afară de acestea, arhitectul nu este limitat în niciun fel în a-și alege propriul stil de proiectare.

(Dintr-o scrisoare datată 25 iunie 1954 către Adunarea Spirituală Națională a Germaniei și Austriei, în *The Light of Divine Guidance: The Messages from the Guardian of the Bahá'í Faith to the Bahá'ís of Germany and Austria*, vol. 1, p. 216) [54]

În trecere, există un aspect ce trebuie menționat, acela că Templul din Wilmette nu constituie un model pentru alte Temple și nici nu reprezintă un nou tip de arhitectură bahá'í. Prin urmare, nu este necesar ca arhitecții voștri să se străduiască să urmeze acel model. Ce trebuie să faceți este să urmați instrucțiunile Dascălului despre Templu și apoi să creați ceva ce va fi de dorit și potrivit în zona voastră.

(Dintr-o scrisoare datată 10 februarie 1955 către Adunarea Spirituală Națională a Germaniei și Austriei, în *The Light of Divine Guidance: The Messages from the Guardian of the Bahá'í Faith to the Bahá'ís of Germany and Austria*, vol. 1, p. 227) [55]

La construirea Templului trebuie să fiți atenți să nu vă lăsați purtați de idealurile și emoțiile specifice situației, ci să vă mențineți cu picioarele pe pământ și să realizați că sunt clădiri din oțel și piatră. Se cere un edificiu care să constituie o Casă de Adorație plăcută privirii și atrăgătoare – nu o copie a Mormântului lui Báb sau a Templului din Wilmette. Nu căutăm pilde grăitoare de arhitectură, ci mai degrabă eliberarea de energii ce va veni odată cu ridicarea primului edificiu spiritual din Europa.

(Dintr-o scrisoare datată 9 noiembrie 1956 către Adunarea Spirituală Națională a Germaniei și Austriei) [56]

Influența pe care acest Templu Mamă al întregii regiuni a Pacificului o va exercita atunci când va fi construit este incomensurabilă și tainică. Stăpânul cel îndrăgit le-a spus prietenilor americani că Templul lor va fi cel mai mare învățător tăcut și nu există nicio îndoială că această clădire unică a exercitat o influență profundă asupra răspândirii Credenței nu doar în Statele Unite și în emisfera vestică, ci și în întreaga lume. De aceea, ne putem aștepta ca ridicarea unui alt „Templu Mamă” în inima Australasiei, a unuia în centrul Africii, cât și a unuia în inima Europei, să exercite o influență uriașă atât pe plan local, cât și pe plan internațional.

(Dintr-o scrisoare datată 19 iulie 1957 către Adunarea Spirituală Națională a Australiei, în *Messages to the Antipodes: Communications from Shoghi Effendi to the*

Bahá'í Communities of Australasia, Mona Vale: Bahá'í Publications Australia, 1997, p. 439) [57]

Din Scrisorile scrise de Casa Universală a Dreptății

Ne-am aplecat cu atenție asupra întrebărilor pe care le-ați ridicat în scrisoarea voastră din 23 ianuarie 1964 referitoare la folosirea Mashriqu'l-Adhkár.

Este la latitudinea Adunării voastre să alegeți extrase din scripturile general recunoscute ale religiilor mai vechi.

Cu privire la întrebarea voastră despre folosirea mai multor cititori în unison, acest lucru este permis atâta timp cât nu pare sau devine teatral din punctul de vedere al Adunării voastre. În legătură cu poziționarea cititorului, Păzitorul cel îndrăgît a arătat deja că „cititorul trebuie să stea în picioare acolo unde va fi văzut și auzit cel mai bine de toată lumea.”

În Casa de Adorație, muzica va fi numai vocală, fie că este interpretată de mai mulți cântăreți sau de unul singur. Nu are importanță dacă se folosește un invitat, un cor a cappella sau un solist, atâta timp cât folosirea acestuia nu devine un prilej de a promova serviciile de Adorație și se iau precauțiile pe care le-ați menționat. Fără îndoială că înregistrările excelente disponibile astăzi ar asigura o interpretare de cea mai înaltă calitate la costuri scăzute, însă toate referirile la muzica vocală din Edificiul central presupun prezența fizică a cântăreților.

Într-o scrisoare trimisă prin grija secretarului său către un credincios din Chicago în 1931, „Bahá'í News” nr. 55, pagina 4, Shoghi Effendi și-a exprimat speranța potrivit căreia „Acum că Templul este finalizat, se va umple până la vârf cu suflete în căutare de curat. Trebuie să fie diferit de celelalte Case de Adorație care, chiar și de sunt pline, au ca sursă de atracție muzica ce se aude într-însele. În Templu, spiritul trebuie să fie atât de puternic, încât să deștepte inima oricui intră, întru Gloria lui Bahá'u'lláh.”

În concluzie, trecerea în revistă a ultimelor alineate din mesajul edificator al Păzitorului celui îndrăgît din 25 octombrie 1929 adresat Comunității Bahá'í Americane arată limpede adevărata natură a Mashriqu'l-Adhkár. În acele alineate, el condamnă podoabele ceremoniei elaborate și bătătoare la ochi și avertizează să nu se presupună că „interiorul Edificiului central în sine va fi transformat într-o aglomerare de servicii religioase”, oferind „spectacolul unor ceremonii și rituri sectare lipsite de coerență și de claritate.” În cuvintele sale de încheiere, Shoghi Effendi face legătura între adorația și serviciul bahá'í ce se ridică din Instituția Mashriqu'l-Adhkár, arătând că sunt vitale în regenerarea lumii și că reprezintă secretul poziției unice ocupate de această instituție nobilă, puternică și proeminentă.

(Dintr-o scrisoare datată 13 martie 1964 către Adunarea Spirituală Națională a Statelor Unite)

[58]

Cu privire la ceremoniile de nuntă bahá'í, nu avem nicio obiecție ca ceremonia să se desfășoare pe treptele din afara sălii centrale, dar sugerăm că un loc încă și mai potrivit ar fi pavilionul din incinta Templului. De asemenea, ar fi potrivit ca, fie înainte, fie după ceremonie, să se recite sau să se cânte rugăciuni și meditații chiar în Templu.

(Dintr-o scrisoare datată 29 iulie 1973 către Adunarea Spirituală Națională a Panama) [59]

De la începutul misiunii Sale mărețe, Bahá'u'lláh a atras atenția națiunilor asupra nevoii de a orândui treburile omenești în așa fel, încât să creeze o lume unită în toate aspectele esențiale ale vieții ei. În nenumărate versete și tablete, El a afirmat repetat și în moduri variate că „progresul lumii” și „dezvoltarea națiunilor” sunt printre poruncile lui Dumnezeu pentru ziua de azi. Unitatea omenirii, care este, în același timp, principiul de funcționare și țelul suprem al Revelației Sale, presupune atingerea unei coeziuni dinamice între cerințele spirituale și cele practice ale vieții pe Pământ. Caracterul indispensabil al acestei coeziuni este negreșit ilustrat de orânduirea de către El a Mashriqu'l-Adhkár, centrul spiritual al fiecărei comunități bahá'í, în jurul căruia trebuie să înflorească anexe dedicate progresului social, umanitar, educațional și științific al omenirii.

(Dintr-o scrisoare datată 20 octombrie 1983 către bahá'ii lumii) [60]

După cum am spus într-un mesaj anterior, înflorirea comunității, în special la nivel local, necesită o îmbunătățire semnificativă a tiparelor de comportament: acele tipare prin care expresia colectivă a virtuților membrilor individuali și funcționarea Adunării Spirituale sunt vădite în unitatea și frăția din sânul comunității și în dinamismul activității și creșterii ei. Pentru aceasta, este nevoie de integrarea elementelor componente – adulți, tineri și copii – în activități spirituale, sociale, educaționale și administrative; și de angajarea lor în planurile locale de propovăduire și dezvoltare. Aceasta presupune o voință colectivă și un țel comun de a perpetua Adunarea Spirituală prin alegeri anuale. Implică practicarea adorației colective a lui Dumnezeu. Așadar, este esențial pentru viața spirituală a comunității ca prietenii să țină cu regularitate întâlniri devoționale în centrele bahá'í locale, acolo unde acestea există, sau altundeva, inclusiv în casele credincioșilor.

(mesajul de Ridván 1996 către bahá'ii lumii) [61]

Vedem pretutindeni o sete tot mai mare de viață spirituală și claritate morală. Se recunoaște lipsa de eficacitate a planurilor și programelor de progres uman care nu își trag rădăcinile dintr-o viață de conștiință spirituală și virtute etică. Și cine ar putea să fie mai bine înzestrat să răspundă acestei nevoi decât cei ce sunt deja inspirați de Propovăduirile lui Bahá'u'lláh și ajutați de Puterea Sa?

...

Creșterea spirituală generată de credința individuală este întărită de asocierea iubitoare dintre prietenii din fiecare localitate, de adorația la nivel de comunitate și de slujirea Credinței și a semenilor. Aceste aspecte comune ale vieții într-o credință se leagă de legea Mashriqu'l-Adhkár, care apare în *Kitáb-i-Aqdas*. Deși nu a venit încă vremea ridicării de Mashriqu'l-Adhkár locale, organizarea cu regularitate de întâlniri de adorație deschise tuturor și implicarea comunităților bahá'í în proiecte de serviciu umanitar sunt expresii ale acestui element al vieții bahá'í și un pas în plus în aplicarea Legii lui Dumnezeu.

...

Bahá'u'lláh a scris: „Am împodobit cerurile rostirii cu stelele înțelepciunii divine și cu poruncile sfinte, în mărinimia Noastră. Cu adevărat, Noi suntem Cel În Veci Iertător, Cel Mai Generos. Prieteni ai lui Dumnezeu din toate părțile! Țineți minte valoarea acestor zile și prindeți-vă strâns de cele ce au fost trimise de la Dumnezeu, Cel Mai Măreț, Cel Mai Înălțat. Cu adevărat, El Își amintește de voi în Cea Mai Mare Închisoare și vă învață cele ce vă vor ajuta să vă apropiați de o stare

care desfată ochii celor cu inima curată. Slavă vouă și celor ce au atins această fântână vie ce curge din Pana Mea minunată.”

Rugăciunea noastră la Pragul Sfânt este ca o mai mare atenție acordată esenței spirituale a Propovăduirilor pe care le exprimă aceste legi să sporească devotamentul prietenilor față de Izvorul tuturor darurilor și să atragă spre Cauză sufletele receptive dintre copii Săi cei înfometați spiritualicește.

(Dintr-o scrisoare datată 28 decembrie 1999 către bahá'íi lumii)

[62]

O caracteristică a celei de-a Cincea Epoci va fi îmbogățirea vieții devoționale a comunității prin ridicarea Caselor de Adorație naționale, în măsura în care circumstanțele din comunitățile naționale o permit. Programarea acestor proiecte va fi determinată de către Casa Universală a Dreptății în legătură cu avansarea procesului intrării în trupe la nivel de țări. Această dezvoltare va dezvălui în etape succesive Planul Divin al lui ‘Abdu’l-Bahá. În întregirea Templului Mamă al Occidentului, Păzitorul a început un program pentru construirea de temple continentale. Primele dintre acestea au fost Casele de Adorație din Kampala, Sydney și Frankfurt, ce au fost construite ca răspuns la țelurile Planului de Zece Ani. Casa Universală a Dreptății a continuat în acest sens construirea Templelor din Panama City, Apia și New Delhi. Însă această etapă continentală trebuie întregită: mai rămâne de construit încă un edificiu. Cu profundă recunoștință și bucurie anunțăm în acest moment de sărbătoare decizia de a începe acest ultim proiect. În timpul Planului de Cinci Ani va fi începută înălțarea Templului Mamă din America de Sud, în Santiago, Chile, împlinindu-se astfel o dorință clar exprimată de Shoghi Effendi.

(mesajul de Riḍván 2001 către bahá'íi lumii)

[63]

La amiaza celei de-a unsprezecea zi a festivalului de Riḍván în urmă cu o sută de ani, ‘Abdu’l-Bahá, stând înaintea unui public de câteva sute de persoane, a înălțat un târnăcop și a străpuns covorul de iarbă ce acoperea locul Templului de la Grosse Pointe, la nord de Chicago. Cei invitați să pună temelia împreună cu El în acea zi de primăvară proveneau din diverse medii – norvegian, indian, francez, japonez, persan, indigen american, pentru a numi doar câteva. Era de parcă încă neclădita Casă de Adorație împlinea deja dorințele Dascălului, exprimate în ajunul ceremoniei, pentru astfel de edificii: „ca umanitatea să își poată găsi un loc de întâlnire” și „ca proclamarea unității omenirii să pornească de la curțile ei deschise de sfințenie”.

Ascultătorii săi cu acea ocazie, și toți cei ce L-au auzit în decursul călătoriilor Sale în Egipt și Ascultătorii în Occident, trebuie să fi înțeles doar prea puțin implicațiile cu bătaie lungă ale cuvintelor Sale pentru societate, pentru valorile și preocupările acesteia. Există oare cineva până în ziua de astăzi care să pretindă că a întrezărit ceva în afară de o aluzie îndepărtată și vagă a viitoarei societăți căreia Revelația lui Bahá'u'lláh este destinată să îi dea naștere? Căci fie ca nimeni să nu presupună că civilizația către care divinele învățături propulsează omenirea va veni doar de la ajustări ale ordinii actuale. Departate de acest lucru. Într-o prelegere oferită la câteva zile după ce El a așezat piatra de temelie a Templului Mamă al Occidentului, ‘Abdu’l-Bahá a declarat că „printre rezultatele manifestării forțelor spirituale va fi faptul că lumea umană se va adapta unei noi forme sociale”, că „dreptatea lui Dumnezeu va deveni evidentă în toate treburile omenirii”. Acestea, și nenumărate alte rostiri ale Dascălului către care comunitatea bahá'í se întoarce de fiecare dată în această perioadă centenară, sporesc conștientizarea distanței ce separă societatea, așa cum este structurată acum, de uimitoarea viziune pe care Tatăl Său a dăruit-o lumii.

...

În mesajul nostru de Riđván din 2001, am indicat faptul că în țări unde procesul de intrare în trupe a fost suficient de avansat și condițiile din comunitățile naționale au fost favorabile, am fi aprobat întemeierea unor Case de Adorație la nivel național, a căror apariție ar deveni o trăsătură a Celei de-a Cincea Epoci Formative a Credinței. Cu nemăsurată bucurie anunțăm acum că Mashriq'ul-Adhkár va fi înălțat în două țări: Republica Democratică Congo și Papua Noua Guinee. În acestea, criteriile pe care noi le-am stabilit au fost în mod demonstrabil satisfăcute, iar răspunsul popoarelor lor la posibilitățile create de seria curentă de Planuri nu a fost mai puțin remarcabil. Odată cu construirea ultimului dintre templele continentale pe cale de execuție în Santiago, inițierea de proiecte pentru clădirea Caselor naționale de Adorație oferă încă o răsplătitoare dovadă a pătrunderii Credinței lui Dumnezeu în solul societății.

Este astfel posibil încă un pas. Mashriq'ul-Adhkár, descris de 'Abdu'l-Bahá ca „unul dintre cele mai vitale instituții ale lumii”, reunește două aspecte esențiale și inseparabile ale vieții bahá'í: adorație și servire. Uniunea dintre acestea două este de asemenea reflectată și în coerența ce există între trăsăturile constructoare de comunitate ale Planului, în special înmugurirea unui spirit devoțional care își găsește expresia în adunări pentru rugăciuni și a unui proces educativ care dezvoltă capacitatea de servire a umanității. Corelarea dintre adorație și servire este deosebit de pronunțată în acele zone geografice din lume unde comunitățile bahá'í au crescut semnificativ în mărime și vitalitate, și unde este vizibil angajamentul în acțiune socială. Unele dintre acestea au fost desemnate ca locații pentru răspândirea învățării, astfel încât să hrănească abilitatea prietenilor de a face să avanseze programul pentru adolescenți în regiunile asociate. Capacitatea de a susține acest program, așa după cum am indicat recent, alimentează de asemenea dezvoltarea cercurilor de studiu și pe cea a lecțiilor pentru copii. Astfel, dincolo de scopul ei fundamental, locația pentru învățare fortifică întreaga schemă de expansiune și consolidare. În cadrul acestor zone geografice poate fi contemplată, în anii viitori, apariția unui Mashriq'ul-Adhkár local. Cu inimile revărsând de mulțumire către Străvechea Frumusețe, ne bucurăm să vă informăm că intrăm în consultație cu respectivele Adunări Spirituale Naționale privitor la înălțarea primei Case locale de Adorație în fiecare dintre următoarele zone geografice: Battambang, Cambogia; Bihar Sharif, India; Matunda Soy, Kenya; Norte del Cauca, Columbia și Tanna, Vanuatu.

Pentru a sprijini construirea celor două Mashriq'ul-Adhkár naționale și cinci locale, am decis să întemeiem un Fond pentru Temple la Centrul Mondial Bahá'í în beneficiul tuturor proiectelor de acest gen. Prietenii de pretutindeni sunt invitați să contribuie într-un spirit de sacrificiu la acest fond, în măsura permisă de propriile mijloace.

Iubiți colaboratori: terenul deștelenit de mâna lui 'Abdu'l-Bahá cu o sută de ani în urmă urmează să fie din nou deștelenit în încă șapte țări, acesta fiind doar preludiul zilei când în fiecare oraș și sat, în supunere față de porunca lui Bahá'u'lláh, va fi înălțată o clădire pentru adorarea Domnului. De la aceste Puncte unde Răsare Pomenirea de Dumnezeu vor străluci razele luminii Sale și vor răsuna imnurile laudei Sale.

(mesajul de Riđván 2012 către bahá'ii lumii)

[64]

În tot mai multe zone geografice, programul de creștere sporește ca rază de acțiune și complexitate, proporțional cu mărirea capacității celor trei protagoniști ai Planului – individul, comunitatea și instituțiile Credinței – pentru a crea un mediu de sprijin reciproc. Și suntem încântați că, așa după cum s-a anticipat, există un număr în creștere de zone geografice unde o sută sau mai multe persoane facilitează acum angajarea a peste o mie de persoane în țeserea unui model de viață spiritual, dinamic, transformator. La baza procesului, se află chiar de la început, desigur, o mișcare colectivă către viziunea de prosperitate materială și spirituală enunțată de Cel Care este Dătătorul de Viață al Lumii. Dar când sunt implicate astfel de numere mari de oameni, mișcarea unei întregi populații devine perceptibilă.

Această mișcare este vizibilă mai ales în acele zone geografice unde se va întemeia un Mashriqu'l-Adhkár local. Una dintre acestea, de exemplu, este Vanuatu... [al] treizecilea ciclu al programului intensiv de creștere încheindu-se recent – prietenii explorează activ împreună cu restul locuitorilor insulei ce înseamnă ca un Mashriqu'l-Adhkár, un „centru colectiv pentru sufletele oamenilor“, să fie ridicat în mijlocul lor. Cu sprijinul activ al liderilor tradiționali, locuitorii din insula Tanna au oferit nu mai puțin de o sută de idei de design pentru Templu, demonstrând măsura în care Casa de Adorație a captivat imaginația și deschizând perspective fascinante pentru influența pe care o va exercita asupra vieților trăite sub umbra sa. (mesajul de Riḍván 2014 către bahá'ii lumii) [65]

Mai bine de doi ani s-au scurs de la anunțul nostru făcut de Riḍván 2012 privind proiectele de ridicare a două Case de Adorație naționale și a cinci locale, în paralel cu construirea celui din urmă Mashriqu'l-Adhkár continental, la Santiago, Chile. Aceste inițiative, strâns legate de dezvoltarea vieții comunității, care este acum cultivată pretutindeni prin acte de devoțiune și servire, sunt noi pași în sarcina sublimă încredințată omenirii de Bahá'u'lláh, aceea de a construi Case de Adorație „prin toate ținuturile în numele Celui Ce este Domnul tuturor religiilor” – centre în care sufletele să se poată aduna „puse în acord armonios unele cu altele”, spre a asculta versetele divine și a înălța rugă și din care „vocale de slavă să se ridice către Împărăție”, iar „parfumul lui Dumnezeu” să fie răspândit.

Suntem profund mișcați de răspunsul venit la chemarea noastră din toate părțile lumii. Mai ales în națiunile și localitățile desemnate recent în vederea construirii unei Case de Adorație, am fost martori la expresiile spontane de bucurie ale prietenilor; la devotamentul imediat și sincer cu care și-au pus umărul la importanta muncă în desfășurare și la sporirea dinamismului activităților legate de apariția unui Mashriqu'l-Adhkár în mijlocul unei populații; la aportul lor dezinteresat în timp, energie și resurse materiale, într-o varietate de forme; și la eforturile lor susținute de a deștepta numere tot mai mari de oameni către viziunea acelor edificii dedicate în întregime pomnirii lui Dumnezeu care vor fi întemeiate în mijlocul lor. Într-adevăr, răspunsul grabnic al comunității Celui Mai Mare Nume prevestește o bună capacitate de continua aceste inițiative colective.

...

În patru țări, proiectele au ajuns în etapa pregătirii unui proiect pentru edificiul Templului. Aceasta începe cu selecția potențialilor arhitecți și cu formularea unei teme arhitecturale ce definește cerințele pentru viitoarea structură și din care va rezulta un contract pentru proiectul final. Arhitecții trebuie să răspundă la provocarea unică de a proiecta Temple „pe cât de perfecte posibil în lumea ființei”, care intră în mod firesc în armonie cu cultura locală și cu viețile cotidiene ale celor ce se vor aduna să se roage și să mediteze înăuntrul lor. O asemenea sarcină necesită creativitate, precum și capacitatea de a combina frumusețea, grația și demnitatea cu modestia, funcționalitatea și economia. Câțiva arhitecți veniți și de aproape, și de departe au fost bucuroși să își ofere serviciile, dar, deși aceste contribuții sunt binevenite, Adunările Naționale iau pe bună dreptate în seamă angajarea acelor arhitecți care sunt bine familiarizați cu regiunea unde va fi construit edificiul.

...

În timp ce prietenii din întreaga lume se bucură de aceste progrese încurajatoare, energiile lor rămân concentrate pe procesele ce prind avânt în tot mai multe zone geografice. Ei nu au uitat să prețuiască interacțiunea dinamică dintre adorație și strădaniile de a înălța condițiile spirituale, sociale și materiale ale societății. Fie ca toți cei ce trudesc astfel în orășele și orașe, în vecinătăți și sate, să tragă învățături din eforturile depuse pentru ridicarea primelor două Case de Adorație la cumpăna dintre secole, în Orient și apoi în Occident.

În orașul 'Ishqábád, un grup devotat de credincioși ce s-au stabilit acolo venind din Persia și care au găsit, pentru o vreme, pace și liniște în Turkistan, și-au canalizat energiile către crearea unui tipar de viață care să reflecte înaltele principii spirituale și sociale consfințite prin Revelația lui Bahá'u'lláh. Pe parcursul a câtorva decenii, acestui grup, care la început era format doar din câteva familii, i s-au alăturat mulți alții, ajungând să numere câteva mii de credincioși. Comunitatea aceasta, întărită prin legături de camaraderie și animată de un țel comun și de spiritul fidelității, a reușit să atingă un grad ridicat de coeziune și dezvoltare, câștigându-și un renume în întreaga lume bahá'í. Acești prieteni, călăuziți de înțelegerea Propovăduirilor divine și acționând în limitele libertății religioase ce le-a fost permisă, au trudit pentru a crea condițiile ce aveau să ducă la întemeierea unui Mashriqu'l-Adhkár, această „instituție ce încununează fiecare comunitate bahá'í”. Pe un teren potrivit așezat în centrul orașului, ce fusese obținut cu ani în urmă cu binecuvântarea Frumuseții Binecuvântate Înseși, s-au construit clădiri destinate binelui comun – o sală de întruniri, școli pentru copii, un cămin pentru vizitatori și un dispensar, printre altele. Una dintre realizările notabile ale bahá'ílor din 'Ishqábád, care, în acești ani rodnici, s-au distins prin prosperitate, mărinimie și realizări intelectuale și culturale, a fost grija cu care s-au asigurat că toți copiii și tinerii bahá'í știu carte, într-o societate marcată de analfabetism, în special în rândul fetelor. În această atmosferă de efort concertat și progres și promovat în fiecare etapă de dezvoltare de 'Abdu'l-Bahá s-a născut o minunată Casă de Adorație – edificiul cel mai proeminent din regiune. Timp de mai bine de douăzeci de ani, prietenii au trăit bucuria divină de a-și fi realizat țelul înalt: întemeierea unui punct central de adorație, a unui nucleu al vieții comunității, a unui loc unde sufletele se reuniau în zori într-o smerită rugăciune și comuniune, apoi se revărsau afară pentru a se dedica îndeletnicirilor lor de zi cu zi. Deși forțele lipsei de credință au măturat în cele din urmă regiunea și au curmat speranțele, scurta apariție a Mashriqu'l-Adhkár în 'Ishqábád este o trainică mărturie a voinței și efortului unui grup de credincioși care au întemeiat un bogat model de viață ce-și trăgea elanul din puterea Cuvântului Creator.

În emisfera vestică, la scurt timp după ce a început munca la Casa de Adorație din 'Ishqábád, membrii comunității bahá'í în formare din America de Nord au fost însuflețiți să își demonstreze credința și devotamentul prin construirea unui Templu propriu și I-au scris în 1903 Dascălului, căutându-I încuviințarea. Din acel moment, soarta Mashriqu'l-Adhkár s-a împletit inseparabil cu soarta acelor slujitori devotați ai lui Bahá'u'lláh. Deși progresul acestui proiect complex a fost îngreunat de-a lungul deceniilor de efectele a două războaie mondiale și de o depresie economică larg răspândită, fiecare etapă din dezvoltarea sa a fost strâns legată de lărgirea comunității și de extinderea administrației acesteia. În aceeași zi în care rămășițele sfinte ale lui Báb au fost îngropate pe Muntele Carmel în 1909, delegați s-au adunat ca să pună bazele Unității Templului Bahá'í, o organizație națională al cărei Consiliu ales a devenit nucleul comunităților locale dispersate de pe continent. În curând, această inițiativă a permis formarea Adunării Spirituale Naționale a Bahá'ílor Statelor Unite și Canadei. 'Abdu'l-Bahá însuși a pus piatra de temelie a clădirii în timpul călătoriilor Sale în America de Nord, înzestrând Templul Mamă al Occidentului cu imense valențe spirituale. Iar contribuțiile în beneficiul acestui demers istoric au curs dinspre centrele bahá'í din Africa, Asia, Europa, America Latină și Pacific – o demonstrație a solidarității și spiritului de sacrificiu al bahá'ílor din Răsărit și din Apus.

În timp ce adepții lui Bahá'u'lláh de pretutindeni își concentrează gândurile asupra lui Dumnezeu și se ocupă în fiecare zi cu pomenirea Sa, depunând eforturi neîncetate în Numele Său, fie ca ei să găsească inspirație în aceste cuvinte emoționante adresate de 'Abdu'l-Bahá unui credincios care s-a dedicat construirii primei Case de Adorație, ridicate sub îndrumarea Sa atentă și iubitoare:

Mergi acum degrabă la 'Ishqábád și, cu cea mai mare detașare și aprins de flacăra atracției, transmite-le prietenilor lui Dumnezeu urări fierbinți de la 'Abdu'l-Bahá. Sărută fața fiecăruia și exprimă afecțiunea adâncă și sinceră a acestui slujitor pentru ei toți. În numele lui 'Abdu'l-Bahá, cară pământul, du mortarul și poartă

pietrele pentru clădirea Mashriqu'l-Adhkár, astfel încât extazul acestei serviri să aducă bucurie și încântare Centrului Servituții. Acest Mashriqu'l-Adhkár este primul așezământ vizibil și manifest al Domnului. De aceea, speranța acestui slujitor este că fiecare suflet virtuos și drept va sacrifica totul, va da dovadă de mare fericire și veselie și se va bucura să care pământul și mortarul pentru ca acest Edificiu Divin să fie ridicat, Cauza lui Dumnezeu să se răspândească, iar în fiecare colț al lumii prietenii să se ridice cu cea mai mare dârzenie pentru a desăvârși această sarcină măreață. Dacă 'Abdu'l-Bahá n-ar fi întemnițat și dacă nu ar exista piedici în calea sa, cu siguranță că el însuși ar merge degrabă la 'Ishqábád și ar căra pământul pentru construcția Mashriqu'l-Adhkár cu cea mai mare bucurie și încântare. Se cuvine ca prietenii să se ridice acum cu această intenție în minte și să servească în locul meu pentru ca, în scurt timp, acest Edificiu să se arate tuturor ochilor, cei iubiți de Dumnezeu să se angajeze în pomenirea Frumuseții Abhá, melodiile din Mashriqu'l-Adhkár să se ridice în zori către Adunarea din Înalturi, iar cântecele privighetorilor lui Dumnezeu să aducă bucurie și euforie locuitorilor Tărâmului Celui Atotglorios. Astfel, inimile se vor bucura, sufletele se vor desfăta cu veștile îmbucurătoare, iar mințile vor fi luminate. Aceasta este speranța cea mai înaltă a celor sinceri; aceasta este dorința cea mai scumpă a celor ce sunt aproape de Dumnezeu.

(Dintr-o scrisoare datată 1 august 2014 către bahá'ii lumii)

[66]

Mashriqu'l-Adhkár este un concept unic în anele religiei, simbolizând propovăduirile noii Zile a lui Dumnezeu. Centru colectiv al societății, care promovează afecțiunea cordială, Mashriqu'l-Adhkár reprezintă un loc universal de adorație deschis tuturor locuitorilor unei localități, indiferent de confesiunea lor religioasă, de clasa socială, de etnie și de sex, precum și un sanctuar pentru cea mai profundă meditație la realitatea spirituală și la întrebările fondatoare ale vieții, inclusiv responsabilitatea individuală și colectivă pentru îmbunătățirea societății. Bărbați și femei, copii și tineri sunt cu toții primiți în brațele sale ca egali. Această universalitate singulară și integrală este surprinsă chiar de structura Mashriqu'l-Adhkár, a cărui concepere ca edificiu cu nouă laturi transmite un sentiment de deplinătate și perfecțiune simbolizat de acest număr.

Ca lăcaș din care se vor răspândi forțele spirituale, Mashriqu'l-Adhkár este nucleul anexelor ce urmează a fi ridicate întru bunăstarea omenirii, fiind expresia dorinței comune și râvnei de a sluji. Aceste anexe – centre de învățământ și cunoaștere științifică, precum și de întreprinderi culturale și umanitare – întrușează idealurile de progres social și spiritual ce vor fi atinse prin aplicarea cunoștințelor și stau măturie a faptului că, atunci când și știința sunt în armonie, acestea înalță condiția umană și duc la înflorirea civilizației. După cum o arată cu plenitudine viețile voastre, adorația, deși esențială pentru viața lăuntrică a omului și vitală pentru dezvoltarea sa spirituală, trebuie să ducă și la fapte care dau glas acelei transformări interioare. Acest concept de adorație – inseparabil de conceptul de servire – este difuzat de Mashriqu'l-Adhkár. Cu privire la aceasta, Shoghi Effendi afirmă:

Despărțită de preocupările sociale, umanitare, educative și științifice centrate în jurul Anexelor Mashriqu'l-Adhkár, adorația bahá'í, oricât de înălțătoare ar fi în menirea sa și oricât de însuflețită ar fi în fervoarea sa, nu poate spera să împlinească nimic mai mult decât rezultatele sărace și adesea trecătoare produse de contemplările ascetului sau de rugăciunile credinciosului pasiv. Ea nu poate avea rezultate mulțumitoare de durată și nu poate face bine credinciosului – și cu atât mai puțin omenirii în general – decât dacă este transpusă și insuflată în cea slujire

dinamică și dezinteresată a cauzei omenirii, a cărei facilitare și promovare este privilegiul suprem al Anexelor Mashriqu'l-Adhkár.

Aștrii Gemeni ai acestei epoci strălucitoare ne-au învățat astfel: rugăciunea este conversația spirituală esențială, directă și nemijlocită, dintre suflet și Făcătorul său. Este hrana spirituală care susține viața spiritului. Ca roua dimineții, ea aduce proștețime inimii și o curăță, purificând-o de adaosurile eului celui insistent. Este o flacără ce arde vălurile și o lumină ce conduce către oceanul regăsirii cu Cel Atotputernic. Pe aripile ei, sufletul se avântă către cerurile lui Dumnezeu și se apropie de realitatea divină. De calitatea ei depinde dezvoltarea capacităților nemărginite ale sufletului și atragerea darurilor lui Dumnezeu, însă prelungirea peste măsură a rugăciunii nu este de dorit. Puterile latente ale rugăciunii se manifestă atunci când ea este motivată de iubirea de Dumnezeu, lipsită de părtinire și eliberată de orice ostentație sau superstiție. Ea trebuie rostită cu o inimă sinceră și curată, favorabilă contemplației și meditației, astfel încât facultatea minții să fie luminată de efectele ei. Această rugăciune va transcende granițele cuvintelor și va depăși cu mult simplele sunete. Dulceața cântecelor ei trebuie să înveselească și să înalțe inima, întărind puterea de pătrundere a Cuvântului, transpunând aplecările lumești în calități cerești și insuflând dorința de slujire a omenirii.

...

I-am îndemnat pe bahá'í să vadă în eforturile lor de construire a comunității crearea unui nou model de societate. Luat în deplinătatea sa, acel model cultivă capacitatea de servire – pentru educarea generațiilor tinere, pentru împuternicirea tineretului, pentru formarea spirituală a copiilor, pentru sporirea capacității de valorificare a influenței Cuvântului lui Dumnezeu în însoțirea celorlalți în domeniul servirii și pentru progresul social și economic al unui popor în lumina învățăturilor divine pentru această epocă. Esențială în acest model este întâlnirea devoțională – un aspect comun al vieții evlavioase și o dimensiune a conceptului de Mashriqu'l-Adhkár –, care reprezintă o minunată oportunitate pentru comunitatea voastră nu doar de a-L adora pe Cel Atotputernic și a-I căuta binecuvântările în viețile voastre, ci și de a transmite și concetățenilor voștri energiile spirituale ale rugăciunii, de a reface pentru ei puritatea adorației, de a aprinde în inimile lor credința în confirmările lui Dumnezeu și de a întări în ei, ca și în voi înșivă, râvna de a servi națiunea și omenirea, și de a face dovada unei rezistențe constructive pe calea dreptății.

Iubiți prieteni! Întâlnirile dedicate rugăciunii pe cuprinsul țării voastre binecuvântate, în fiecare vecinătate, oraș, sat și cătun, precum și accesul sporit la rugăciunile bahá'í pe care îl dobândesc compatrioții voștri, îi permit comunității voastre să răspândească lumina unității în strângerea laolaltă a omenirii, inspirând prin aceasta strădaniile tovarășilor voștri întru credință din întreaga lume. Sădiți deci semințele viitoarelor Mashriqu'l-Adhkár spre beneficiul tuturor și aprindeți nenumărate raze de lumină contra întunericului urii și inegalității.

(Dintr-o scrisoare datată 18 decembrie 2014 către bahá'í din Iran)

[67]

Urmărirea sistematică a Planului, în toate dimensiunile sale, dă naștere unui tipar de strădanie colectivă ce se distinge nu doar prin devotamentul față de servire, ci și prin atracția față de adorație. Intensificarea activității, necesară în următorii cinci ani, va îmbogăți și mai mult viața devoțională împărtășită de cei ce slujesc unul lângă altul în zonele geografice din lumea întreagă. Acest proces de îmbogățire este deja într-un stadiu avansat: priviți, de pildă, cum întâlnirile de adorație au fost integrate în centrul vieții comunității. Întâlnirile devoționale sunt prilejuri unde poate pătrunde orice suflet ca să inspire aromele cerești, să simtă dulceața rugăciunii, să mediteze asupra Cuvântului Creator, să fie purtat pe aripile spiritului și să intre în comuniune cu Cel Îndrăgit. Sunt generate sentimente de tovarășie și de țeluri comune, în special în conversațiile înălțate spiritual care se leagă în mod firesc în asemenea momente și prin care poate fi deschisă „cetatea inimii omenești”. Prin

organizarea unei întâlniri de adorație la care sunt bineveniți adulții și copiii de orice origine, spiritul Mashriq'u'l-Adhkár este evocat în orice localitate. Sporirea caracterului devoțional al unei comunități are un efect și asupra Sărbătorii de Nouăsprezece Zile, putând fi simțită și în alte momente când prietenii se adună împreună.

(Dintr-o scrisoare datată 29 decembrie 2015 către Conferința Corpului Consilierilor Continentali) [68]

Mashriq'u'l-Adhkár este „una dintre cele mai vitale instituții din lume”. Un Templu și anexele asociate acestuia întruchipează două aspecte esențiale și inseparabile ale vieții bahá'í: adorația și slujirea. Ca un puternic simbol și un element integral al civilizației divine spre care sunt conduse toate popoarele lumii de Revelația lui Bahá'u'lláh, Casa de Adorație devine punctul central al comunității din care se naște. „Aromele sfinte ale Mashriq'u'l-Adhkár,” explică 'Abdu'l-Bahá, „animă sufletele celor drepți, iar adierile sale vitalizante dau viață celor cu inima curată.” Într-adevăr, influența sa este atât de mare, încât însuflă un popor întreg să tindă spre un sentiment mai profund al țelului unit. Privirile lumii bahá'í sunt ațintite, în acest moment, asupra Templului său proaspăt inaugurat și suntem siguri că această victorie multășteptată va aduce veselie prietenilor de pretutindeni. Însă cu siguranță că ei nu se vor mulțumi cu a se bucura doar între ei înșiși. Inspirați de tot ceea ce reprezintă acest sublim edificiu, fie ca ei să îi invite și pe alții să descopere bucuria statornică ce vine din slăvirea lui Dumnezeu și din servirea omenirii.

Plecându-ne capetele la Pragul Frumuseții Străvechi, Îi mulțumim că i-a ajutat pe urmașii Săi devotați să construiască un Templu atât de uimitor, croit din sticlă, piatră și lumină, și cultivând atracția față de cele sfinte. Recunoștința pe care o simțim ne sporește dorința să ajungem acea zi glorioasă când fiecare oraș și sat se va bucura de binecuvântarea unui Mashriq'u'l-Adhkár și privim cu înflăcărare către acele țări unde încep să apară Case de Adorație naționale și locale. Fie ca imaginea plină de splendoare a ceea ce a izbutit comunitatea Celui Mai Mare Nume în Santiago să dea un imbold credincioșilor de pretutindeni pentru a-și intensifica slujirea, oricât de modestă, adusă spre îndreptarea lumii și oferită întru Slava lui Dumnezeu.

(Dintr-o scrisoare datată 14 octombrie 2016 către prietenii adunați în Santiago, Chile, pentru inaugurarea Templului-Mamă al Americii de Sud) [69]

Nu s-a scurs nici măcar un an întreg de când lumea bahá'í a marcat finalizarea celei din urmă dintre Casele de Adorație continentale, că un nou răsărit mijește deja la orizontul dezvoltării instituției Mashriq'u'l-Adhkár. V-ați adunat la însuși locul acestui răsărit – situl primei Case de Adorație locale ce se ridică în zare în noua etapă care s-a deschis. Inaugurarea acestui edificiu unic este o ocazie istorică ce prefigurează apariția multor altor Mashriq'u'l-Adhkár locale, cât și naționale, conform poruncii lui Bahá'u'lláh revelate în Cea Mai Sfântă Carte a Sa: „Clădiți case de adorație prin toate ținuturile în numele Celui Ce este Domnul tuturor religiilor.”

...

Apariția unei Case de Adorație în Battambang atestă cât de luminos strălucește lumina credinței în inimile prietenilor de aici. Forma edificiului, opera unui arhitect cambodgian renumit, reflectă grația și frumusețea culturii acestei nații; folosește tehnici inovative, însă le amestecă cu forme tradiționale din regiune; aparține fără doar și poate ținutului în care s-a născut. Încă dinainte de inaugurarea sa, Templul a izbutit să sporească gradul de conștientizare al celor ce locuiesc în preajma sa asupra unei teme ce face parte integrantă din Mashriq'u'l-Adhkár – caracterul inseparabil al adorației și slujirii în viața unei comunități. Edificiul a promovat o mai bună apreciere a importanței unității, ce urmează a fi întărită acum prin adorația colectivă care se va săvârși în cadrul templului.

Apariția acestuia este o încurajare a eforturilor depuse pentru creșterea comunităților de distincție spirituală. Este un edificiu cu un scop nobil, ridicat de oameni cu un spirit nobil.

(Dintr-o scrisoare datată 1 septembrie 2017 către prietenii adunați în Battambang, Cambodgia, la inaugurarea Casei de Adorație) [70]

Din Scrisorile scrise în numele Casei Universale a Dreptății

Cu privire la anexele Mashriqu'l-Adhkár, există mai multe referiri la aceste „importante elemente auxiliare” în Tabletele și Adresele lui ‘Abdu’l-Bahá. De pildă, El înșiră o școală pentru copii orfani, un spital și o farmacie pentru cei sărmani, un cămin pentru cei neputincioși, un colegiu pentru educația științifică superioară și un azil. În altă parte, după ce enumeră instituțiile sus-amintite, El afirmă că trebuie construite și alte clădiri cu rol filantropic... Casa Universală a Dreptății a mai afirmat că nu a văzut niciun text care cere ca numărul anexelor să fie nouă.

(Dintr-o scrisoare datată 18 martie 1974 către un credincios individual) [71]

Un simbol al acestui proces [implicarea bahá’ilor în proiecte de dezvoltare] poate fi văzut în Casa de Adorație și în anexele ei. Cea dintâi parte care se construiește este edificiul central, care e inima spirituală a comunității. Urmează apoi, treptat, ca exprimare exterioară a inimii spirituale, diverse anexe: sunt ridicate și încep să funcționeze acele „instituții de servire socială care vor aduce alinare celor suferinzi, sprijin celor sărmani, adăpost drumeților, consolare celor îndurerăți și învățătură celor neștiutori”. Stadiul embrionar al acestui proces se petrece cu mult timp înainte ca o comunitate bahá’i să ajungă în etapa în care să își construiască propriul Mashriqu'l-Adhkár, căci chiar și primul centru local ridicat de o comunitate bahá’i poate începe să slujească nu doar ca centru spiritual și administrativ și loc de întâlnire, ci și ca locașul unei școli de facilitatori și sufletul altor aspecte ale vieții comunității. Principiul de bază rămâne același: partea spirituală precedă partea materială. Mai întâi vine iluminarea spirituală a inimilor și minților prin Revelația lui Bahá’u’lláh, abia apoi freamătul la nivel local al credincioșilor dornici să aplice aceste învățături în viața de zi cu zi a comunității lor.

(Dintr-o scrisoare datată 8 mai 1984 către Adunarea Națională Spirituală a Braziliei) [72]

Termenul de „Mashriqu'l-Adhkár” a fost folosit în Scrieri pentru a denumi diverse lucruri: întâlnirile pentru rugăciune ale prietenilor în zori; o clădire unde are loc această activitate; întreaga instituție a Mashriqu'l-Adhkár, cu anexele sale; edificiul central al acestei instituții, denumit adesea „Casă de Adorație” sau „Templu”. Aceste variante pot fi privite toate ca indicând etape sau aspecte din introducerea treptată a conceptului lui Bahá’u’lláh, așa cum a fost proclamat în *Kitáb-i-Aqdas*. Pentru dezvoltarea Mashriqu'l-Adhkár s-au pus în mișcare mai multe linii de acțiune cărora credincioșii trebuie să le dedice eforturile și atenția.

(Dintr-o scrisoare datată 20 aprilie 1997 către un credincios individual) [73]

Termenul de „Mashriqu'l-Adhkár”, atunci când se referă la o Casă de Adorație, denumește o clădire, centrul în care se adună oamenii pentru a auzi Cuvântul lui Dumnezeu și a I se închina. În jurul acestei Case de Adorație centrale sunt anexele Mashriqu'l-Adhkár, care exprimă adorația sub forma servirii aduse omenirii.

(Dintr-o scrisoare datată 24 februarie 1998 către un credincios individual) [74]

La efectuarea acestei verificări, trebuie reținut că este permisă utilizarea de selecțiuni din Scrierile Sfinte ca versuri de cântec ce vor fiacompaniate de compoziții muzicale, precum și repetarea de versete sau de cuvinte. Compozitorul are libertatea să decidă stilul muzical, ținând cont de obligația spirituală de a trata Textele Sfinte cu decență, demnitate și respect...

De asemenea, nu există nicio obiecție față de repetarea în cântece a versetelor din rugăciuni sau din selecțiunile din Scrieri, pentru a fi în conformitate cu cerințele muzicale.

După cum s-a arătat mai sus, sunt permise mici modificări ale textului, cum ar fi repetarea unor versuri pe post de refren sau a unor formule precum „O, Dumnezeule, Dumnezeul meu”, pentru a fi în conformitate cu cerințele muzicale. Stilul muzical al piesei poate fi hotărât de compozitor, cu condiția ca acesta să țină cont de obligația spirituală de a trata Textele Sfinte cu decența, demnitatea și respectul ce le sunt datorate.

(Dintr-o scrisoare datată 14 februarie 2001 către Adunarea Spirituală Națională a Australiei)

[75]

Casa Dreptății a fost mai cu seamă încântată să afle de creșterea semnificativă a nivelului de activitate în Templu, inclusiv de numărul tot mai mare de activități de bază ce implică participanți din comunitatea largită ... Clădind în continuare pe această temelie, o problemă de importanță vitală ce trebuie abordată serios de Adunarea voastră Spirituală este nevoia de a cultiva în rândul credincioșilor unitatea în gând și țel cu privire la modurile prin care se poate ajunge la un grad și mai mare de coerență între demersurile Casei de Adorație și activitatea de extindere și consolidare din zona geografică Upolu.

În centrul acestor eforturi vor fi activitățile de propovăduire și procesele de construire a comunității ce au loc la Templu. Va trebuie în special să sistematizați și să sprijiniți cu resursele umane și financiare necesare eforturile de a împărtăși învățăturile fundamentale ale Credinței vizitatorilor și celor care trăiesc în apropiere și de a le transmite invitația să se implice în cercuri de studiu, întâlniri devoționale, lecții pentru copii și grupuri de juniori organizate în incinta Templului și în alte părți din zona geografică. Se poate lua în considerare și dezvoltarea unui program special menit a împărtăși o viziune despre Casa de Adorație ca centru spiritual al comunității și despre influența pe care o poate exercita în viețile populației din jur – o viziune despre un Templu pentru oamenii din Samoa.

Speranța arzătoare a Casei Dreptății este ca agențiile și credincioșii ce servesc în zona geografică Upolu să fie împuterniciți a exploata la maximum prezența Casei de Adorație în mijlocul lor, pe măsură ce muncesc la mersul înainte al procesului de creștere, și ca mijloacele de a atrage vizitatori și de a le îmbunătăți experiența să fie perfecționate și mai mult cu trecerea timpului! Ca și în cazul altor aspecte ale vieții comunității bahá'í, succesul aceste întreprinderi va depinde în cea mai mare măsură de funcționarea prietenilor într-un mod de învățare, pentru a se asigura reflecția continuă asupra metodelor și activităților, precum și îmbunătățirea acestora.

(Dintr-o scrisoare datată 27 decembrie 2011 către Adunarea Spirituală Națională a Samoa)

[76]

Casa Dreptății a fost încântată să afle că discuțiile despre semnificația Mashriq'ul-Adhkár purtate între credincioși creează legături puternice față de acest demers și duc la o participare mai largă a bahá'ílor și prietenilor lor la acest efort colectiv. Un grad mai ridicat de conștientizare a

semnificației Casei de Adorație de către credincioșii din Columbia a generat și contribuții materiale din partea lor; și acesta este un semn al implicării lor spirituale. Se speră că această reacție inițială va fi susținută pe întreaga durată de viață a proiectului și se va cultiva un model de contribuții constante la fondurile Credinței.

(Dintr-o scrisoare datată 10 decembrie 2013 către Adunarea Spirituală Națională a Columbiei) [77]

O Casă de Adorație este, desigur, parte integrantă a procesului de construire a comunității, iar ridicarea sa reprezintă un jalon important în dezvoltarea acelei comunități. Speranța Casei Dreptății este că prietenii din ..., prin râvna și hotărârea cu care urmează activitățile esențiale ale Planului de Cinci ani, vor grăbi ziua când va fi oportun să se construiască un Mashriqu'l-Adhkár în țara voastră.

(Dintr-o scrisoare datată 12 decembrie 2013 către un credincios individual) [78]

În plus, deoarece se preconizează că proiectul Templului va intra „în mod firesc în armonie cu cultura locală și cu viețile cotidiene ale celor ce se vor aduna să se roage și să mediteze înăuntrul său,” prietenii ar putea fi încurajați să genereze unele idei preliminare despre înfățișarea sa fizică. Se speră că, în cele din urmă, proiectul Casei de Adorație va valorifica elementele și simbolurile în care se regăsesc în mor natural oamenii din Kenya. Aceste idei, transmise biroului de construcție care va fi întemeiat în curând, ar putea fi încorporate în tema arhitecturală care va defini cerințele proiectului.

(Dintr-o scrisoare datată 24 septembrie 2014 către Adunarea Spirituală Națională a Kenyei) [79]

În ce privește întrebările voastre referitoare la diferența dintre Casele de Adorație continentale, naționale și locale, întemeierea Mashriqu'l-Adhkár a început cu ridicarea a câte unui Templu în diferite regiuni ale lumii. După ce au fost ridicate, rolul acestor Case de Adorație în a anunța prezența și făgăduința Credinței a fost accentuat adesea într-un limbaj figurat. Păzitorul a scris că un Mashriqu'l-Adhkár este un „simbol și vestitor al Ordinii Mondiale a lui Bahá'u'lláh” și a folosit adesea termenul de „templu-mamă” pentru a desemna primul edificiu de pe fiecare continent sau regiune. Casa Dreptății, referindu-se la inițierea de proiecte pentru construirea de Case de Adorație naționale, începând din cea de-a Cincea Epocă și urmând începerea construirii în Chile a celui din urmă dintre Templele continentale, scrie că acesta „oferă o nouă răsplătitoare dovadă a pătrunderii Credinței lui Dumnezeu în solul societății.”

Pe lângă semnificația sa simbolică, Mashriqu'l-Adhkár este o instituție cu un uriaș potențial practic. Se preconizează că, de fiecare dată când se întemeiază o Adunare, fie locală sau națională, instituțiile Mashriqu'l-Adhkár și Hazíratu'l-Quds vor fi ridicate în timp. „Din Mashriqu'l-Adhkár, orânduitor ca o casă de adorație de Bahá'u'lláh în *Kitáb-i-Aqdas*,” scria Shoghi Effendi, „reprezentanții comunităților bahá'í, atât locale, cât și naționale, alături de membrii comitetelor lor respective, adunându-se zilnic între zidurile sale la ceasul răsăritului, își vor trage inspirația necesară spre a se achita, prin strădaniile lor de zi cu zi din Hazíratu'l-Quds – scena activităților lor administrative – de sarcinile și răspunderile lor așa cum șade bine administratorilor aleși ai Credinței Sale.”

Mai mult decât atât, o Casă de Adorație este centrul spiritual al comunității și, alături de anexele sale ce vor fi create, contribuie la apariție unui model înfloritor de viață colectivă. În prezent, primele Case de Adorație de pe fiecare continent slujesc ca Temple naționale ale țărilor în care sunt situate și slujesc și comunitățile din apropiere, având un rol semnificativ în activitățile locale. Pe măsură ce procesul de creștere avansează, tot mai multe temple vor fi ridicate la nivel național și local, urmând să se afle multe despre natura lor și despre felul în care contribuie la procesul de

construire a comunității. Multiplele aspecte legate de funcționarea acestei instituții vor deveni apoi clare în mod treptat. După cum scria Shoghi Effendi, „niciuna în afară de instituția Mashriqu'l-Adhkár nu poate să ofere în mod corespunzător aspectele esențiale ale adorației și serviciului bahá'í, ambele vitale pentru regenerarea lumii.”

(Dintr-o scrisoare datată 26 ianuarie 2015 către un credincios individual) [80]

Versurile folosite în cântecele ce se interpretează în Mashriqu'l-Adhkár nu trebuie să fie limitate la Scrieri; în schimb, se cere ca acestea să fie bazate pe scrierile bahá'í sau pe alte scrieri sfinte și să conțină teme bahá'í. Trebuie punctat faptul că standardele pentru versurile utilizate în cântecele interpretate sunt întrucâtva diferite de standardele Scrierilor și rugăciunilor care se citesc sau se cântă în programe devoționale în Casele de Adorație. De aceea, nu există nicio obiecție față de folosirea cântecelor bazate pe Scrierile și discuțiile lui 'Abdu'l-Bahá.

(Dintr-o scrisoare datată 2 noiembrie 2015 către Adunarea Spirituală Națională a Australiei) [81]

Selectie de rugăciuni pentru Mashriqu'l-Adhkár din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá

O, Doamne, Dumnezeu meu! Confirmă-i pe ei în serviciul Tău! Întărește-le spinările ca să poarte pietrele pentru ridicarea Mashriqu'l-Adhkár! O, Doamne, Dumnezeu meu! Luminează chipurile celor drepti cu lumina ce strălucește din locul unde răsar tainele Tale. Cu adevărat, Tu ești Cel Puternic și Cel Neconstrâns și, cu adevărat, Tu ești Cel Milostiv și Cel Plin de Compasiune.

(Dintr-o Tabletă – traducere din arabă) [82]

O, Dumnezeule, Dumnezeu meu!

Umil, smerit și înlăcrimat, îmi întorc fața către Împărăția milei Tale și tărâmul unicității Tale, și Te rog fierbinte, la Pragul unității Tale, să îmi ajuți pe cei ce Te iubesc cu adevărat să își ofere contribuțiile la ridicarea Mashriqu'l-Adhkár în acea țară – ca, din acest edificiu, splendorile luminii Tale să fie revărsate în toate direcțiile, iar strigătele voioase ce preamăresc și slăvesc numele Tău să se înalțe în zori și în amurg, ridicându-se către Adunarea Ta cerească și Orizontul Tău cel atotglorios.

O, Doamne, Dumnezeu meu! Fă-mă să aud acordurile vocilor lor și tânguierile inimilor lor, în ciuda distanței mari ce desparte această latură apropiată a văii și „latura îndepărtată”³, pentru ca spiritul meu să se bucure, inima mea să se înveselească, ochii mei să fie alinați, întreaga mea ființă să tremure de fericire, iar esența mea cea mai adâncă să se umple de beatitudine la o asemenea revărsare de har, la o asemenea splendoare manifestă.

O, Doamne, Dumnezeu meu! Deschide larg porțile binecuvântărilor Tale asupra fiecărui suflet care se ridică să aducă ofrande pentru acest mărit edificiu, această minunată Casă de Rugăciune, această Auroră a luminii.

Cu adevărat, ești Tu Cel Omnipotent, Cel Puternic, Cel Plin de Forță, Cel Blând, Cel Plin de Har.

³ Coran 8:42.

(Dintr-o Tabletă – traducere din arabă)

[83]

O, Dumnezeule, Dumnezeul meu! Te implor cu inima tremurândă și cu lacrimi în ochi să ajuți pe oricine își dăruiește energia pentru ridicarea acestei Case și construirea acestei Clădiri în care numele Tău este pomenit în fiecare dimineață și în fiecare seară.

O, Dumnezeule! Revarsă-Ți darurile divine pe oricine se străduie să slujească acest edificiu și depune eforturi să îl ridice printre semințiile și religiile lumii. Confirmă-i fiecare faptă bună săvârșită pentru bunăstarea omenirii. Deschide porțile bogăției și abundenței către el și fă-l moștenitor al comorilor Împărăției celei care nu pierde. Dă-i un semn al darurilor Tale între popoare și întărește-l prin marea generozității și dărnicii Tale, ce se umflă de valurile harului și bunăvoinței Tale. Cu adevărat, Tu ești Cel Generos, cel Milostiv și Cel Darnic.

(Dintr-o Tabletă – traducere din arabă)

[84]

O, Dumnezeule, Dumnezeul meu! Luminează frunțile celor ce Te iubesc cu adevărat și sprijină-i cu oștiri îngerești spre o biruință sigură. Așază-le picioarele pe calea Ta cea dreaptă și, din mărinimia Ta străveche, deschide în fața lor porțile binecuvântărilor Tale; căci ei folosesc pe calea Ta ceea ce Tu le-ai dăruit, păzind Credința Ta, punându-și încrederea în pomenirea Ta, oferindu-și inimile întru iubirea Ta și netăinuind nimic din ceea ce au în adorația Frumuseții Tale și în căutare de căi de a Te mulțumi.

O, Domnul meu! Orânduiește-le o parte generoasă, o recompensă menită lor și o răsplată sigură.

Cu adevărat, Tu ești Cel Ce Susține, Cel Ce Ajută, Cel Generos, Cel Darnic, Cel Mereu-Dătător.

(*Selecțiunii din Scrierile lui 'Abdu'l-Bahá, nr. 235*)

[85]

Fotografia Mashriqu'l-Adhkár pe care ați trimis-o a fost primită. A fost un izvor de mare bucurie, căci, lăudat fie Dumnezeu, cei iubiți de Dumnezeu s-au adunat în Mashriqu'l-Adhkár cu chipurile arzând ca lumânările, răspândind asupra acelei adunări lumina sentimentelor spirituale.

Dumnezeul meu, Cel Îndrăgit, Dorința inimii mele! Aceștia sunt slujitorii Pragului sfinției Tale, care au îngenuncheat în fața porții unicității Tale. Ei au intrat în Locul unde Răsare slăvirea Ta și adunarea luminii Tale, implorându-Te, rugând cu umilință Împărăția unicității Tale și rugându-se cu ardoare Ție, cu inimile ațintite statornic către Tine.

O, Domnul meu! Primește fapte lor, vorbește cu ei în rugăciunile lor și inspiră-i cu minunile tainelor Tale să devină manifestările dărnicii Tale în mijlocul creațiilor Tale și în compania celor aleși de Tine din rândul poporului Tău. Cu adevărat, Tu ești Cel Blând, Cel Atotdarnic, Cel Plin de Har, Cel Milostiv, Cel Atotiubitor.

(Dintr-o Tabletă – traducere din arabă și persană)

[86]